UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI **RADA**

Strasburg, 17 kwietnia 2019 r.
(OR. en)

2016/0392 (COD)
LEX 1897

PE-CONS 75/1/18
REV 1

AGRI 630
WTO 330
CODEC 2274

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY W SPRAWIE DEFINICJI, OPISU, PREZENTACJI I ETYKIETOWANIA NAPOJÓW SPIRYTUSOWYCH, STOSOWANIA NAZW NAPOJÓW SPIRYTUSOWYCH W PREZENTACJI I ETYKIETOWANIU INNYCH ŚRODKÓW SPOŻYWCZYCH, OCHRONY OZNACZEŃ GEOGRAFICZNYCH NAPOJÓW SPIRYTUSOWYCH, WYKORZYSTYWANIA ALKOHOLU ETYLOWEGO I DESTYLATÓW POCHODZENIA ROLNICZEGO W NAPOJACH ALKOHOLOWYCH, A TAKŻE UCHYLAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 110/2008

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/...

z dnia 17 kwietnia 2019 r.

w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego w napojach alkoholowych, a także uchylające rozporządzenie (WE) nr 110/2008

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 i art. 114 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[1],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą[2],

---

1 Dz.U. C 209 z 30.6.2017, s. 54.

2 Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2019 r: (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 9 kwietnia 2019 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008[1] okazało się skuteczne w zakresie regulacji sektora napojów spirytusowych. Jednakże w świetle najnowszych doświadczeń i innowacji technologicznych, rozwoju rynku i zmieniających się oczekiwań konsumentów konieczna jest aktualizacja przepisów dotyczących definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, a także przegląd trybu rejestracji i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych.

(2) Przepisy mające zastosowanie do napojów spirytusowych powinny przyczyniać się do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, usunięcia asymetrii informacji, zapobiegania nieuczciwym praktykom oraz osiągnięcia przejrzystości rynku i uczciwej konkurencji. Przepisy te powinny chronić renomę, jaką unijne napoje spirytusowe zyskały na rynku unijnym i światowym, nadal uwzględniając tradycyjne praktyki stosowane przy produkcji napojów spirytusowych, a także zwiększenie potrzeb w zakresie ochrony i informowania konsumenta. Należy również uwzględnić innowacje technologiczne w odniesieniu do napojów spirytusowych, w przypadku gdy służy to poprawie jakości, nie naruszając tradycyjnego charakteru danych napojów spirytusowych.

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r: w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

(3) Napoje spirytusowe stanowią ważny rynek zbytu dla unijnego sektora rolnictwa, a produkcja napojów spirytusowych jest silnie związana z tym sektorem. Powiązania te determinują jakość, bezpieczeństwo i renomę napojów spirytusowych wytwarzanych w Unii. W ramach regulacyjnych należy zatem podkreślić ten silny związek z sektorem rolno-spożywczym.

(4) Przepisy mające zastosowanie do napojów spirytusowych stanowią przypadek szczególny w porównaniu z ogólnymi zasadami ustanowionymi w sektorze rolno-spożywczym, a także powinny uwzględniać tradycyjne metody produkcji stosowane w różnych państwach członkowskich.

(5) Niniejsze rozporządzenie powinno jasno określić kryteria dotyczące definicji, opisu, prezentowania i etykietowania napojów spirytusowych, a także ochrony oznaczeń geograficznych, oraz powinno pozostawać bez uszczerbku dla różnorodności języków urzędowych i alfabetów w Unii. Powinno ono również określić zasady wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego do produkcji napojów alkoholowych oraz stosowania nazw prawnych napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu środków spożywczych.

(6) Aby spełnić oczekiwania konsumentów i zapewnić zgodność z tradycyjnymi praktykami, do produkcji napojów spirytusowych należy wykorzystywać wyłącznie alkohol etylowy i destylaty pochodzenia rolniczego.

(7) W interesie konsumentów niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich napojów spirytusowych wprowadzanych do obrotu w Unii, niezależnie od tego, czy zostały one wytworzone w państwach członkowskich czy w państwach trzecich. W celu utrzymania i zwiększenia renomy na rynku światowym napojów spirytusowych wytwarzanych w Unii niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane również do napojów spirytusowych wytwarzanych w Unii i przeznaczonych do wywozu.

(8) Definicje i wymogi techniczne dotyczące napojów spirytusowych oraz przypisanie napojów spirytusowych do poszczególnych kategorii powinny nadal uwzględniać tradycyjne praktyki. Należy również określić szczegółowe przepisy dotyczące niektórych napojów spirytusowych, których nie ujęto w wykazie kategorii.

(9) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008[1] oraz (WE) nr 1334/2008[2] również mają zastosowanie do napojów spirytusowych. Konieczne jest jednak ustanowienie dodatkowych przepisów dotyczących barwników i środków aromatyzujących, które powinny mieć zastosowanie wyłącznie do napojów spirytusowych. Konieczne jest również ustanowienie dodatkowych przepisów dotyczących rozcieńczania i rozpuszczania środków aromatyzujących, barwników i innych dozwolonych składników, które powinny mieć zastosowanie wyłącznie do produkcji napojów alkoholowych.

(10) Należy ustanowić przepisy dotyczące nazw prawnych napojów spirytusowych wprowadzanych do obrotu w Unii w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania takich nazw prawnych w całej Unii oraz zagwarantowania przejrzystości informacji dla konsumentów.

---

1 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r: w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r: w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych oraz zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91, rozporządzenia (WE) nr 2232/96 oraz (WE) nr 110/2008 oraz dyrektywę 2000/13/WE (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 34).

(11) Mając na uwadze znaczenie i złożoność sektora napojów spirytusowych należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, w szczególności w odniesieniu do stosowania nazw prawnych, oznaczeń geograficznych, wyrażeń złożonych i odniesień w opisie, prezentacji i etykietowaniu.

(12) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011[1] powinno mieć zastosowanie do opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej. W związku z tym, mając na uwadze znaczenie i złożoność sektora napojów spirytusowych, należy ustanowić w niniejszym rozporządzeniu szczegółowe przepisy dotyczące opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych wykraczające poza rozporządzenie (UE) nr 1169/2011. Te szczegółowe przepisy powinny również zapobiegać niewłaściwemu wykorzystywaniu określenia „napój spirytusowy” i nazw prawnych napojów spirytusowych w odniesieniu do wyrobów, które nie odpowiadają definicjom i wymogom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu.

(13) W celu zapewnienia jednolitego stosowania w państwach członkowskich wyrażeń złożonych i odniesień oraz aby zapewnić konsumentom odpowiednie informacje, i tym samym chronić ich przed wprowadzeniem w błąd, konieczne jest ustanowienie przepisów dotyczących wykorzystywania takich wyrażeń i odniesień do prezentacji napojów spirytusowych i innych środków spożywczych. Celem takich przepisów jest również ochrona renomy napojów spirytusowych używanych w tym kontekście.

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r: w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

(14) W celu zapewnienia konsumentom odpowiednich informacji należy ustanowić przepisy dotyczące opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, które kwalifikują się do mieszanin lub napojów spirytusowych poddanych kupażowaniu.

(15) Mimo, iż duże znaczenie ma zapewnienie, aby na ogół okres leżakowania lub wiek podany w opisie, prezentacji lub etykietowaniu napojów spirytusowych odnosił się wyłącznie do najmłodszego składnika alkoholowego, aby uwzględnić tradycyjne procesy dojrzewania w państwach członkowskich, należy jednak przewidzieć możliwość wprowadzenia – w drodze aktów delegowanych – odstępstwa od tej ogólnej zasady oraz odpowiednie mechanizmy kontroli w odniesieniu do *brandy* wyprodukowanej z zastosowaniem tradycyjnego dynamicznego procesu dojrzewania zwanego systemem *„criaderas y solera”* lub systemem *„solera e criaderas”*.

(16) Mając na uwadze pewność prawa oraz w celu zapewnienia konsumentom dostępu do odpowiednich informacji, używanie nazw surowców lub przymiotników jako nazw prawnych niektórych napojów spirytusowych nie powinno wykluczać stosowania nazw takich surowców lub przymiotników w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych. Z tych samych powodów stosowanie niemieckiego słowa *-geist* jako nazwy prawnej kategorii napoju spirytusowego nie powinno wykluczać stosowania tego słowa jako nazwy wymyślonej uzupełniającej nazwę prawną innych napojów spirytusowych lub nazwę innych napojów alkoholowych, pod warunkiem że takie stosowanie nie wprowadza konsumenta w błąd.

(17) Aby zapewnić konsumentom odpowiednie informacje oraz zwiększyć jakość metod produkcji, należy umożliwić uzupełnienie nazwy prawnej jakiegokolwiek napoju spirytusowego określeniem „wytrawny” lub *„dry”*, to znaczy tym określeniem w wersji przetłumaczonej na język lub języki danego państwa członkowskiego albo nieprzetłumaczonej, zgodnie ze sformułowaniem zapisanym kursywą w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli ten napój spirytusowy nie był dosładzany. Jednakże zgodnie z zasadą, że informacje o żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności sugerując, że żywność ma szczególne cechy, mimo iż w rzeczywistości wszystkie podobne środki spożywcze posiadają takie cechy, przepis ten nie powinien mieć zastosowania do napojów spirytusowych, które zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie mogą być dosładzane, nawet w celu dopełnienia smaku, w szczególności do *whisky* lub *whiskey*. Przepis ten nie powinien mieć także zastosowania do *ginu, ginu* destylowanego *i London gin*, do których nadal stosuje się szczegółowe przepisy dotyczące dosładzania i etykietowania. Ponadto należy umożliwić etykietowanie likierów charakteryzujących się w szczególności gorzkawym, gorzkim, cierpkim, kwaskowatym, kwaśnym lub cytrusowym smakiem, niezależnie od stopnia ich dosładzania, jako „wytrwane” lub *„dry”*. Takie etykietowanie nie powinno wprowadzać konsumenta w błąd, ponieważ w likierach musi znajdować się minimalna zawartość cukru. W związku z tym, w przypadku likierów, określenie „wytrawny” lub *„dry”* nie należy rozumieć jako wskazującego, że napój spirytusowy nie był dosładzany.

(18) W celu uwzględnienia oczekiwań konsumentów dotyczących surowców wykorzystywanych do wytwarzania wódki, zwłaszcza w państwach członkowskich, w których tradycyjnie produkuje się wódkę, należy umieścić odpowiednią informację o użytych surowcach, w przypadku gdy wódka jest wytwarzana z surowców pochodzenia rolniczego innych niż zboża i ziemniaki lub oba te surowce.

(19) W celu egzekwowania i kontrolowania stosowania przepisów dotyczących dojrzewania i etykietowania, a także w celu zwalczania nadużyć, podawanie nazwy prawnej i okresu leżakowania każdego napoju spirytusowego w elektronicznych dokumentach administracyjnych powinno stać się obowiązkowe.

(20) W niektórych przypadkach, aby zwrócić uwagę konsumentów na cechy jakościowe produktu, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze chcą wskazać miejsce pochodzenia danego napoju spirytusowego inne niż oznaczenie geograficzne i znaki towarowe. W związku z powyższym należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące wskazania miejsca pochodzenia w opisie, prezentacji i etykietowaniu napojów spirytusowych. Ponadto ustanowiony w rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011 obowiązek wskazania państwa lub miejsca pochodzenia podstawowego składnika nie powinien mieć zastosowania w przypadku napojów spirytusowych, nawet jeżeli państwo lub miejsce pochodzenia podstawowego składnika napoju spirytusowego nie jest takie samo jak miejsce pochodzenia wskazane w opisie, prezentacji lub etykietowaniu danego napoju spirytusowego.

(21) W celu ochrony renomy niektórych napojów spirytusowych należy ustanowić przepisy regulujące tłumaczenie, transkrypcję i transliterację nazw prawnych na potrzeby wywozu.

(22) W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia należy ustanowić unijne metody referencyjne analizy napojów spirytusowych i alkoholu etylowego wykorzystywanego do produkcji napojów spirytusowych.

(23) Należy utrzymać zakaz stosowania kapturków i folii wykonanych na bazie ołowiu do osłaniania zamknięć pojemników zawierających napoje spirytusowe w celu uniknięcia ryzyka skażenia, w szczególności przez przypadkowy kontakt z takimi kapturkami lub taką folią, oraz zanieczyszczenia środowiska odpadami z takich kapturków lub folii zawierającymi ołów.

(24) Jeżeli chodzi o ochronę oznaczeń geograficznych, ważne jest, aby należycie uwzględniać Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (zwane dalej „porozumieniem TRIPS"), w szczególności jego art. 22 i 23, oraz Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (zwany dalej „GATT"), w tym jego art. V dotyczący wolności tranzytu, które zatwierdzono decyzją Rady 94/800/WE[1]. W takich ramach prawnych, w celu lepszej ochrony oznaczeń geograficznych i skuteczniejszego zwalczania procederu podrabiania towarów, taka ochrona powinna mieć również zastosowanie do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu oraz objętych specjalnymi procedurami celnymi, takimi jak procedury dotyczące tranzytu, składowania, szczególnego wykorzystania lub przetwarzania.

(25) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012[2] nie ma zastosowania do napojów spirytusowych. W związku z tym należy ustanowić przepisy dotyczące ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Oznaczenia geograficzne powinny być rejestrowane przez Komisję.

---

1 Decyzja Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r: dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1).

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r: w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

(26) Należy ustanowić procedury rejestracji, zmiany i ewentualnego cofnięcia rejestracji oznaczeń geograficznych Unii lub państw trzecich zgodnie z porozumieniem TRIPS, przy jednoczesnym automatycznym uznawaniu statusu istniejących oznaczeń geograficznych podlegających w Unii ochronie. Aby uspójnić przepisy proceduralne dotyczące oznaczeń geograficznych we wszystkich odnośnych sektorach, takie procedury dotyczące napojów spirytusowych powinny wzorować się na bardziej wyczerpujących i dobrze przetestowanych procedurach dotyczących produktów rolnych i środków spożywczych, ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki napojów spirytusowych. W celu uproszczenia procedur rejestracji oraz w celu udostępnienia podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwo spożywcze i konsumentom informacji w formie elektronicznej należy stworzyć elektroniczny rejestr oznaczeń geograficznych. Oznaczenia geograficzne chronione na mocy rozporządzenia (WE) nr 110/2008 powinny być automatycznie chronione na mocy niniejszego rozporządzenia i wymienione w rejestrze elektronicznym. Komisja powinna zakończyć kontrolę oznaczeń geograficznych ujętych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, zgodnie z art. 20 tego rozporządzenia.

(27) Mając na uwadze spójność z przepisami mającymi zastosowanie do oznaczeń geograficznych dotyczących produktów spożywczych, wina i aromatyzowanych produktów sektora wina, nazwa dokumentu określającego specyfikację napoju spirytusowego zarejestrowanego jako oznaczenie geograficzne powinna zostać zmieniona z „dokumentacji technicznej” na „specyfikację produktu”. Dokumentacja techniczna będąca częścią jakiegokolwiek wniosku złożonego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 110/2008 powinna być uznawana za specyfikację produktu.

(28) Należy wyjaśnić związek między znakami towarowymi a oznaczeniami geograficznymi napojów spirytusowych w odniesieniu do kryteriów odmowy, unieważnienia i współistnienia. Wyjaśnienie takie nie powinno mieć wpływu na prawa nabyte przez posiadaczy oznaczeń geograficznych na poziomie krajowym lub istniejące na mocy umów międzynarodowych zawartych przez państwa członkowskie w odniesieniu do okresu poprzedzającego wprowadzenie unijnego systemu ochrony zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1576/89[1].

(29) Ochrona wysokich standardów jakości ma kluczowe znaczenie dla utrzymania renomy i wartości sektora napojów spirytusowych. Organy państw członkowskich powinny być odpowiedzialne za zapewnienie tych standardów ochrony poprzez zgodność z niniejszym rozporządzeniem. Komisja powinna móc monitorować i kontrolować taką zgodność w celu zapewnienia jednolitego egzekwowania niniejszego rozporządzenia. W związku z tym Komisję i państwa członkowskie należy zobowiązać do wymieniania się stosownymi informacjami.

(30) Stosując politykę w zakresie jakości, w szczególności w celu zapewnienia wysokiego poziomu jakości napojów spirytusowych oraz zróżnicowania w sektorze napojów spirytusowych, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia bardziej surowych przepisów niż przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do produkcji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych wytwarzanych na ich terytorium.

---

[1] Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r: ustanawiające ogólne przepisy w sprawie definicji, opisu i wyglądu napojów spirytusowych (Dz.U. L 160 z 12.6.1989, s. 1).

(31) W celu uwzględnienia zmieniających się wymagań konsumentów, postępu technicznego, zmian w odnośnych normach międzynarodowych, konieczności poprawy warunków ekonomicznych produkcji i wprowadzania do obrotu, tradycyjnych procesów dojrzewania, oraz prawa przywożących państw trzecich, a także w celu zagwarantowania uzasadnionych interesów producentów i podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze w zakresie ochrony oznaczeń geograficznych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Traktatem") w odniesieniu do: zmian i odstępstw od definicji technicznych i wymogów dotyczących napojów spirytusowych; zatwierdzania nowych produktów słodzących; odstępstw dotyczących określenia okresu leżakowania lub wieku *brandy* oraz ustanowienia publicznego rejestru organów odpowiedzialnych za nadzór nad procesem dojrzewania; ustanowienia elektronicznego rejestru oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz szczegółowych przepisów dotyczących formy i treści tego rejestru; dalszych warunków dotyczących wniosków o ochronę oznaczenia geograficznego oraz wstępnych procedur krajowych, kontroli przez Komisję, procedury sprzeciwu i cofnięcia rejestracji oznaczeń geograficznych; warunków i wymogów dotyczących procedury wprowadzania zmian do specyfikacji produktu; oraz zmian i odstępstw od niektórych definicji i przepisów dotyczących opisu, prezentacji i etykietowania. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r: w sprawie lepszego stanowienia prawa[1]. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

[1] Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

(32) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do publikacji jednolitego dokumentu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz w odniesieniu do decyzji dotyczących rejestracji nazw jako oznaczeń geograficznych, w przypadku gdy brak jest zawiadomienia o sprzeciwie lub dopuszczalnego uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie lub w przypadku gdy wniesiono dopuszczalne uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, ale osiągnięto porozumienie.

(33) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do: przepisów dotyczących stosowania nowych produktów słodzących; przekazywania informacji przez państwa członkowskie w odniesieniu do organów wyznaczonych do monitorowania procesu dojrzewania; wskazywania państwa lub miejsca pochodzenia w opisie, prezentacji i etykietowaniu napojów spirytusowych; stosowania unijnego symbolu chronionych oznaczeń geograficznych; szczegółowych przepisów technicznych dotyczących unijnych metod referencyjnych analizy alkoholu etylowego, destylatów pochodzenia rolniczego i napojów spirytusowych; przyznawania okresu przejściowego na stosowanie oznaczeń geograficznych oraz przedłużeń takich okresów; odrzucania wniosków w przypadku gdy warunki rejestracji nie zostały już spełnione przed publikacją sprzeciwu; rejestracji lub odrzucania oznaczeń geograficznych na potrzeby procedury sprzeciwu w przypadku gdy wniesiono sprzeciw, a nie osiągnięto porozumienia; zatwierdzania lub odrzucania unijnych zmian specyfikacji produktu; zatwierdzania lub odrzucania wniosków o unieważnienie rejestracji oznaczenia geograficznego; formy specyfikacji produktu oraz do środków dotyczących informacji, które należy podać w specyfikacji produktu w odniesieniu do związku między obszarem geograficznym a produktem końcowym; procedur, formy i prezentacji wniosków, sprzeciwów, wniosków o zmianę i informowania o zmianach oraz procedury unieważniania oznaczeń geograficznych; kontroli i kontroli zgodności, jakie mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie; a także w odniesieniu do niezbędnych informacji, które mają być wymieniane na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[1].

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r: ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(34) W celu zapewnienia wykonania Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią[1] konieczne było wprowadzenie odstępstwa od nominalnych ilości napojów spirytusowych określonych w załączniku do dyrektywy 2007/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[2], aby umożliwić wprowadzanie do obrotu w Unii w tradycyjnych japońskich rozmiarach butelek poddanego pojedynczej destylacji *shochu* produkowanego przy użyciu aparatu destylacyjnego kotłowego i butelkowanego w Japonii. Odstępstwo to zostało wprowadzone rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1670[3] i powinno nadal mieć zastosowanie.

(35) Z uwagi na charakter i zakres zmian, jakie należy wprowadzić do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, niezbędne są nowe ramy prawne w tej dziedzinie, aby zwiększyć pewność prawa, jasność i przejrzystość. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 110/2008.

---

1 Dz.U. L 330 z 27.12.2018, s. 3.

2 Dyrektywa 2007/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r: ustanawiająca zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, uchylająca dyrektywy Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG oraz zmieniająca dyrektywę Rady 76/211/EWG (Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 17).

3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1670 z dnia 23 października 2018 r: zmieniające rozporządzenie (WE) nr 110/2008 w odniesieniu do ilości nominalnych na potrzeby wprowadzenia do obrotu w Unii poddanego pojedynczej destylacji *shochu* produkowanego przy użyciu aparatu destylacyjnego kotłowego i butelkowanego w Japonii (Dz.U. L 284 z 12.11.2018, s.1).

(36) W celu ochrony uzasadnionych interesów odnośnych producentów lub zainteresowanych stron w zakresie korzystania z reklamy towarzyszącej jednolitym dokumentom w nowych ramach prawnych, należy umożliwić publikowanie jednolitych dokumentów dotyczących oznaczeń geograficznych zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 110/2008 na wniosek zainteresowanych państw członkowskich.

(37) Przepisy dotyczące oznaczeń geograficznych wzmacniają ochronę podmiotów, dlatego ich stosowanie powinno rozpocząć się dwa tygodnie od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Należy jednak ustanowić przepisy zapewniające odpowiednie rozwiązania, aby ułatwić płynne przejście od przepisów przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 110/2008 do przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

(38) W odniesieniu do przepisów, które nie dotyczą oznaczeń geograficznych, należy ustanowić przepisy zapewniające wystarczający czas, aby ułatwić płynne przejście od przepisów przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 110/2008 do przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

(39) Należy zezwolić na dalsze wprowadzanie do obrotu istniejących zapasów napojów spirytusowych po dniach rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, do czasu wyczerpania tych zapasów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Zakres, definicje i kategorie napojów spirytusowych

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące:

   – definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, a także ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych;

   – alkoholu etylowego i destylatów wykorzystywanych do produkcji napojów alkoholowych; oraz

   – stosowania nazw prawnych napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu środków spożywczych innych niż napoje spirytusowe.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do produktów, o których mowa w ust. 1, wprowadzanych do obrotu w Unii, niezależnie od tego, czy zostały one wytworzone w Unii czy w państwach trzecich, oraz do produktów wytworzonych w Unii i przeznaczonych do wywozu.

3. W odniesieniu do ochrony oznaczeń geograficznych, rozdział III niniejszego rozporządzenia ma również zastosowanie do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich tam do swobodnego obrotu.

Artykuł 2

Definicja i wymogi dotyczące napojów spirytusowych

Do celów niniejszego rozporządzenia napój spirytusowy to napój alkoholowy, który spełnia następujące wymogi:

a) jest przeznaczony do spożycia przez ludzi;

b) ma szczególne właściwości organoleptyczne;

c) jego minimalna objętościowa zawartość alkoholu wynosi 15 %, z wyjątkiem napojów spirytusowych, które spełniają wymogi kategorii 39 w załączniku I;

d) został wyprodukowany:

(i) bezpośrednio, przy użyciu, pojedynczo lub w połączeniu, którejkolwiek z następujących metod:

– destylacji sfermentowanych produktów z dodatkiem lub bez dodatku środków aromatyzujących lub aromatyzujących środków spożywczych;

– macerowania lub podobnego przetwarzania surowców roślinnych w alkoholu etylowym pochodzenia rolniczego, destylatach pochodzenia rolniczego lub napojach spirytusowych, lub w ich połączeniu;

– dodania, pojedynczo lub w połączeniu, do alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, destylatów pochodzenia rolniczego lub napojów spirytusowych:

– środków aromatyzujących użytych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1334/2008,

– barwników użytych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1333/2008,

– innych dozwolonych składników użytych zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 1333/2008 i (WE) nr 1334/2008,

– produktów słodzących,

– innych produktów rolniczych,

– środków spożywczych; albo

(ii) przez dodanie do niego, pojedynczo lub w połączeniu, któregokolwiek z niżej wymienionych:

– innych napojów spirytusowych,

– alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego,

– destylatów pochodzenia rolniczego,

– innych środków spożywczych;

e) nie jest objęty kodami CN 2203, 2204, 2205, 2206 ani 2207;

f) jeżeli przy jego produkcji dodano wodę, która może być destylowana, demineralizowana, dejonizowana lub zmiękczona:

(i) jakość tej wody spełnia wymogi dyrektywy Rady 98/83/WE[1] i dyrektywy 2009/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[2]; oraz

(ii) zawartość alkoholu w napoju spirytusowym, po dodaniu wody, nadal jest zgodna z minimalną objętościową zawartością alkoholu określoną w lit. c) niniejszego artykułu lub w odpowiedniej kategorii napoju spirytusowego określonej w załączniku I.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „nazwa prawna” oznacza nazwę, pod którą napój spirytusowy jest wprowadzany do obrotu, w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. n) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011;

---

1 Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r: w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32).

2 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r: w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Dz.U. L 164 z 26.6.2009, s. 45).

2) „wyrażenie złożone” oznacza, w odniesieniu do opisu, prezentacji i etykietowania napojów alkoholowych, połączenie nazwy prawnej przewidzianej w kategoriach napojów spirytusowych określonych w załączniku I albo oznaczenia geograficznego napoju spirytusowego, z którego pochodzi cały alkohol w produkcie końcowym, z jednym lub większą liczbą niżej wymienionych:

   a) nazwą jednego lub większej liczby środków spożywczych innych niż napój alkoholowy oraz innych niż środki spożywcze użyte do produkcji tego napoju spirytusowego zgodnie z załącznikiem I, lub przymiotnikami pochodzącymi od tych nazw;

   b) określeniem „likier” lub „krem”;

3) „odniesienie” oznacza bezpośrednie lub pośrednie nawiązanie do jednego lub większej liczby nazw prawnych przewidzianych w kategoriach napojów spirytusowych określonych w załączniku I lub jednego lub większej liczby oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, inne niż nawiązanie do wyrażenia złożonego lub wykazu składników, o którym mowa w art. 13 ust. 2, 3 i 4, w opisie, prezentacji lub etykietowaniu:

   a) środka spożywczego innego niż napój spirytusowy; lub

   b) napoju spirytusowego, który spełnia wymogi kategorii 33–40 w załączniku I;

4) „oznaczenie geograficzne” oznacza oznaczenie wskazujące na pochodzenie napoju spirytusowego z terytorium danego państwa, regionu lub miejsca na tym terytorium, w przypadku gdy określona jakość, renoma lub inne cechy tego napoju spirytusowego zasadniczo wynikają z jego pochodzenia geograficznego;

5) „specyfikacja produktu” oznacza dokumentację dołączoną do wniosku o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego, w której określone są specyfikacje, którym dany napój spirytusowy musi odpowiadać, i którą określa się jako „dokumentacja techniczna” w ramach rozporządzenia (WE) nr 110/2008;

6) „grupa” oznacza każde stowarzyszenie, niezależnie od jego formy prawnej, skupiające głównie producentów lub przetwórców, których działalność związana jest z danym napojem spirytusowym;

7) „nazwa rodzajowa” oznacza nazwę napoju spirytusowego, która stała się nazwą rodzajową i która – pomimo iż nawiązuje do miejsca lub regionu, w którym dany napój spirytusowy był pierwotnie wytwarzany lub wprowadzany do obrotu – przyjęła się jako powszechnie stosowana nazwa tego napoju spirytusowego w Unii;

8) „pole widzenia” oznacza pole widzenia zgodnie z definicją w art. 2 ust. 2 lit. k) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011;

9) „mieszanie” oznacza łączenie napoju spirytusowego, który należy do kategorii napojów spirytusowych określonej w załączniku I albo oznaczenia geograficznego, z jednym lub większą liczbą niżej wymienionych:

   a) innymi napojami spirytusowymi, które nie należą do tej samej kategorii napojów spirytusowych określonych w załączniku I;

b) destylatami pochodzenia rolniczego;

c) alkoholem etylowym pochodzenia rolniczego;

10) „mieszanina” oznacza napój spirytusowy, który został poddany mieszaniu;

11) „kupażowanie” oznacza połączenie dwóch lub większej liczby napojów spirytusowych należących do tej samej kategorii, lecz różniących się nieznacznie składem, co jest spowodowane jednym lub większą liczbą następujących czynników:

a) metodą stosowaną w produkcji,

b) użytą aparaturą destylacyjną,

c) okresem leżakowania lub dojrzewania,

d) geograficznym obszarem produkcji;

napój spirytusowy wytworzony w ten sposób należy do tej samej kategorii napojów spirytusowych, co oryginalne napoje spirytusowe przed kupażowaniem;

12) „napój spirytusowy poddany kupażowaniu” oznacza napój spirytusowy poddany kupażowaniu.

Artykuł 4

Definicje i wymogi techniczne

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje i wymogi techniczne:

1) „opis” oznacza określenia stosowane w etykietowaniu, prezentacji i na opakowaniu napoju spirytusowego, w dokumentacji towarzyszącej podczas transportu napoju spirytusowego, w dokumentach handlowych, zwłaszcza na fakturach i dowodach dostawy, a także w reklamie napoju spirytusowego;

2) „prezentacja” oznacza określenia stosowane w etykietowaniu oraz na opakowaniach, a także w reklamie i przy promocji sprzedaży produktu, w formie obrazu lub podobnej, oraz umieszczone na pojemnikach, w tym na butelkach lub na zamknięciach;

3) „etykietowanie” oznacza wszelkie wyrazy, dane szczegółowe, znaki towarowe, nazwy handlowe, ilustracje lub symbole odnoszące się do produktu i umieszczone na jakimkolwiek opakowaniu, dokumencie, ulotce, etykiecie, obwódce lub pierścieniu towarzyszącym danemu produktowi lub odnoszącym się do niego;

4) „etykieta” oznacza każdą metkę, znak firmowy, znak handlowy, ilustrację lub inny opis pisany, drukowany, tłoczony, odbity lub w inny sposób naniesiony na opakowanie lub pojemnik z żywnością, lub dołączony do opakowania lub pojemnika z żywnością;

5) „opakowanie” oznacza ochronne opakowania, kartony, pudełka, pojemniki i butelki używane do transportu lub sprzedaży napojów spirytusowych;

6) „destylacja” oznacza proces rozdzielania z użyciem ciepła obejmujący jeden lub większą liczbę etapów i mający na celu uzyskanie określonych cech organoleptycznych lub wyższego stężenia alkoholu, lub obu, niezależnie od tego, czy odbywa się to pod normalnym ciśnieniem, czy w próżni, z powodu zastosowanych urządzeń do destylacji; może to być destylacja jedno- lub wielokrotna lub powtórna destylacja;

7) „destylat pochodzenia rolniczego” oznacza płyn alkoholowy uzyskany w drodze destylacji, po fermentacji alkoholowej, produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu, który nie posiada właściwości alkoholu etylowego i który nadal zachowuje zapach i smak użytych surowców;

8) „dosłodzić” oznacza użyć jeden lub większą liczbę produktów słodzących przy produkcji napojów spirytusowych;

9) „produkty słodzące” oznacza:

   a) cukier przemysłowy, cukier biały, cukier ekstra biały (cukier rafinowany), glukozę (dekstrozę), fruktozę, syrop glukozowy, płynny cukier (roztwór cukru), płynny cukier inwertowany (roztwór cukru inwertowanego) oraz syrop cukru inwertowanego, określone w części A załącznika do dyrektywy Rady 2001/111/WE[1];

[1] Dyrektywa Rady 2001/111/WE z dnia 20 grudnia 2001 r: odnosząca się do niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 53).

b) rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy, zagęszczony moszcz winogronowy oraz świeży moszcz winogronowy;

c) cukier palony, który jest produktem otrzymywanym wyłącznie w wyniku kontrolowanego podgrzewania sacharozy bez współudziału zasad, kwasów mineralnych lub innych dodatków chemicznych;

d) miód zdefiniowany w części 1 załącznika I do dyrektywy Rady 2001/110/WE[1];

e) syrop karobowy;

f) wszelkie inne naturalne substancje węglowodanowe o skutku podobnym do produktów, o których mowa w lit. a)–e);

10) „dodatek alkoholu” oznacza dodatek alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego lub destylatów pochodzenia rolniczego, lub obu, do napoju spirytusowego; takie dodanie nie obejmuje stosowania alkoholu do rozcieńczania lub rozpuszczania barwników, środków aromatyzujących lub innych dozwolonych składników wykorzystywanych do produkcji napojów spirytusowych;

11) „leżakowanie” lub „dojrzewanie” oznacza przechowywanie napoju spirytusowego w odpowiednich pojemnikach przez pewien okres, aby umożliwić naturalne reakcje w napoju spirytusowym, które nadają temu napojowi spirytusowemu szczególne cechy;

[1] Dyrektywa Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r: odnosząca się do miodu (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 47).

12) „aromatyzowanie” oznacza dodawanie środków aromatyzujących lub aromatyzujących środków spożywczych przy produkcji napojów spirytusowych z zastosowaniem jednego lub większej liczby następujących procesów: dodawanie, zaparzanie, macerowanie, fermentacja alkoholowa lub destylacja w obecności środków aromatyzujących lub aromatyzujących środków spożywczych;

13) „środki aromatyzujące (aromaty)” oznaczają środki aromatyzujące (aromaty) zdefiniowane w art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1334/2008;

14) „substancja aromatyczna” oznacza substancję aromatyczną zdefiniowaną w art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1334/2008;

15) „naturalna substancja aromatyczna” oznacza naturalną substancję aromatyczną zdefiniowaną w art. 3 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1334/2008;

16) „preparat aromatyczny” oznacza preparat aromatyczny zdefiniowany w art. 3 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1334/2008;

17) „inny środek aromatyzujący” oznacza inny środek aromatyzujący zdefiniowany w art. 3 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 1334/2008;

18) „aromatyzujące środki spożywcze” oznacza środki spożywcze zdefiniowane w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady[1] i które wykorzystuje się do produkcji napojów spirytusowych, głównie w celu aromatyzowania napojów spirytusowych;

[1] Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r: ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

19) „barwienie” oznacza stosowanie jednego lub większej liczby barwników przy produkcji napojów spirytusowych;

20) „barwniki” oznaczają barwniki zdefiniowane w pkt 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008;

21) „karmel” oznacza dodatek do żywności odpowiadający następującym numerom E: E 150a, E 150b, E 150c lub E 150d, i odnoszący się do produktów o mniej lub bardziej intensywnej barwie brązowej, przeznaczonych do barwienia, o których mowa w części B załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008; nie odnosi się do słodkiego aromatycznego produktu otrzymywanego po podgrzaniu cukrów i wykorzystywanego do celów aromatyzowania;

22) „inne dozwolone składniki” oznaczają składniki żywności o właściwościach aromatyzujących dozwolone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1334/2008 oraz dodatki do żywności inne niż barwniki dozwolone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1333/2008;

23) „objętościowa zawartość alkoholu” oznacza stosunek objętości czystego alkoholu zawartego w wyrobie w temperaturze 20 °C do całkowitej objętości tego wyrobu w tej samej temperaturze;

24) „zawartość substancji lotnych” oznacza ilość substancji lotnych innych niż alkohol etylowy i metanol, występujących w napoju spirytusowym wyprodukowanym wyłącznie w drodze destylacji.

Artykuł 5

Definicja oraz wymogi dotyczące alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego

Do celów niniejszego rozporządzenia alkohol etylowy pochodzenia rolniczego to płyn spełniający następujące wymogi:

a) został otrzymany wyłącznie z produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu;

b) nie posiada wyczuwalnego smaku innego niż smak surowców wykorzystanych do jego produkcji;

c) jego minimalna objętościowa zawartość alkoholu wynosi 96,0 %;

d) jego maksymalne limity pozostałości nie przekraczają następujących poziomów:

(i) kwasowość całkowita (wyrażona w gramach kwasu octowego): 1,5 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

(ii) estry (wyrażone w gramach octanu etylu): 1,3 grama na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

(iii) aldehydy (wyrażone w gramach aldehydu octowego): 0,5 grama na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

(iv) alkohole wyższe (wyrażone w gramach metyl-2 propanol-1): 0,5 grama na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

(v) metanol: 30 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

(vi) sucha pozostałość po odparowaniu: 1,5 grama na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

(vii) zasady lotne zawierające azot (wyrażone w gramach azotu): 0,1 grama na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

(viii) furfural: niewykrywalny.

Artykuł 6

Alkohol etylowy i destylaty wykorzystywane w napojach alkoholowych

1. Alkohol etylowy i destylaty wykorzystywane przy produkcji napojów spirytusowych muszą być wyłącznie pochodzenia rolniczego, w rozumieniu załącznika I do Traktatu.

2. Do rozcieńczania lub rozpuszczania barwników, środków aromatyzujących lub jakichkolwiek innych dozwolonych składników wykorzystywanych przy produkcji napojów alkoholowych wykorzystuje się wyłącznie alkohol etylowy pochodzenia rolniczego, destylaty pochodzenia rolniczego lub napoje spirytusowe kategorii od 1 do 14 w załączniku I. Taki alkohol wykorzystywany do rozcieńczania lub rozpuszczania barwników, środków aromatyzujących lub jakichkolwiek innych dozwolonych składników używa się wyłącznie w ilościach ściśle niezbędnych do tego celu.

3. Napoje alkoholowe nie mogą zawierać alkoholu pochodzenia syntetycznego ani jakiegokolwiek innego alkoholu pochodzenia nierolniczego w rozumieniu załącznika I do Traktatu.

Artykuł 7

Kategorie napojów spirytusowych

1. Napoje spirytusowe są zaliczane do poszczególnych kategorii zgodnie z przepisami ogólnymi określonymi w niniejszym artykule oraz szczegółowymi przepisami określonymi w załączniku I.

2. Bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów określonych dla każdej z kategorii napojów spirytusowych od 1 do 14 w załączniku I, napoje spirytusowe w ramach tych kategorii:

   a) są wytwarzane w drodze fermentacji alkoholowej i destylacji oraz otrzymywane wyłącznie z surowców przewidzianych dla odpowiedniej kategorii napojów spirytusowych w załączniku I;

   b) nie zawierają dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie;

   c) nie są aromatyzowane;

   d) nie są niczym barwione z wyjątkiem karmelu używanego wyłącznie w celu dostosowania barwy tych napojów spirytusowych;

   e) można je dosładzać wyłącznie w celu dopełnienia ostatecznego smaku produktu; maksymalna zawartość produktów słodzących, wyrażona w postaci cukru inwertowanego, nie może przekraczać progów określonych dla każdej kategorii w załączniku I;

   f) nie zawierają dodatkowych składników innych niż całe nieprzetworzone produkty z surowców, z których otrzymywany jest alkohol, i które używane są głównie do dekoracji.

3. Bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów określonych dla każdej z kategorii napojów spirytusowych od 15 do 44 w załączniku I, napoje spirytusowe w ramach tych kategorii mogą:

a) być wytwarzane ze wszystkich surowców rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu;

b) zawierać dodatek alkoholu;

c) zawierać substancje aromatyczne, naturalne substancje aromatyczne, preparaty aromatyczne i aromatyzujące środki spożywcze;

d) być barwione;

e) być dosładzane.

4. Bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów określonych w załączniku II, napoje spirytusowe, które nie spełniają wymogów szczegółowych przepisów określonych dla każdej z kategorii w załączniku I, mogą:

a) być wytwarzane ze wszelkich surowców rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu lub wszelkich środków spożywczych, lub obu;

b) zawierać dodatek alkoholu;

c) być aromatyzowane;

d) być barwione;

e) być dosładzane.

Artykuł 8

Uprawnienia delegowane i wykonawcze

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 46, zmieniających niniejsze rozporządzenie poprzez wprowadzenie zmian do definicji i wymogów technicznych określonych w art. 2 lit. f) oraz art. 4 i 5.

   Akty delegowane, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą być ściśle ograniczone do zaspokojenia wykazanego zapotrzebowania wynikającego ze zmieniających się wymagań konsumentów, postępu technicznego lub zapotrzebowania w zakresie innowacyjności produktów.

   Komisja przyjmuje odrębny akt delegowany w odniesieniu do każdej definicji technicznej lub wymogu, o których mowa w akapicie pierwszym.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 46, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie, w wyjątkowych przypadkach, gdy wymaga tego prawo przywożącego państwa trzeciego, odstępstw od wymogów określonych w art. 2 lit. f) oraz art. 4 i 5, wymogów dla poszczególnych kategorii napojów spirytusowych określonych w załączniku I oraz szczegółowych przepisów dotyczących niektórych napojów spirytusowych określonych w załączniku II.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 46, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie, które inne substancje naturalne lub surowce rolnicze mające skutek podobny do produktów, o których mowa w art. 4 ust. 9 lit. a)–e), są dozwolone w Unii jako produkty słodzące w produkcji napojów spirytusowych.

4. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, przyjąć jednolite przepisy dotyczące stosowania innych substancji naturalnych lub surowców rolnych dozwolonych na mocy aktów delegowanych jako produkty słodzące w produkcji napojów spirytusowych, zgodnie z ust. 3, określające w szczególności odpowiednie współczynniki konwersji służące do przeliczania produktów słodzących. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

Rozdział II

Opis, prezentacja i etykietowanie napojów spirytusowych oraz stosowanie nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych

Artykuł 9

Prezentacja i etykietowanie

Napoje spirytusowe wprowadzane do obrotu w Unii muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi opisu i etykietowania określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej.

Artykuł 10

Nazwy prawne napojów spirytusowych

1. Nazwa napoju spirytusowego musi być jego nazwą prawną.

   Napoje spirytusowe opatruje się nazwami prawnymi w opisie, prezentacji i etykietowaniu.

   Nazwę prawną wskazuje się w wyraźny sposób w widocznym miejscu na etykiecie napoju spirytusowego i nie może ona być zastępowana ani zmieniana.

2. Napoje spirytusowe spełniające wymogi kategorii napojów spirytusowych określonej w załączniku I stosują nazwę tej kategorii jako swoją nazwę prawną, chyba że ta kategoria zezwala na stosowanie innej nazwy prawnej.

3. Napój spirytusowy niespełniający wymogów określonych dla którejkolwiek z kategorii napojów spirytusowych określonych w załączniku I stosuje nazwę prawną „napój spirytusowy".

4. W przypadku gdy napój spirytusowy spełnia wymogi więcej niż jednej kategorii napojów spirytusowych określonych w załączniku I, można go wprowadzać do obrotu pod jedną lub większą liczbą nazw prawnych przewidzianych dla tych kategorii w załączniku I.

5. Niezależnie od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, nazwa prawna napoju spirytusowego może zostać:

   a) uzupełniona lub zastąpiona oznaczeniem geograficznym, o którym mowa w rozdziale III. W takim przypadku oznaczenie geograficzne może zostać dodatkowo uzupełnione przez jakiekolwiek określenie dozwolone w odpowiedniej specyfikacji produktu, pod warunkiem że nie wprowadza to konsumenta w błąd; oraz

   b) zastąpiona wyrażeniem złożonym zawierającym określenie „likier" lub „krem", pod warunkiem że produkt końcowy spełnia wymogi kategorii 33 w załączniku I.

6. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 oraz szczegółowych przepisów dotyczących kategorii napojów spirytusowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, nazwę prawną napoju spirytusowego można uzupełnić o:

a) nazwę lub oznaczenie geograficzne przewidziane w przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych mających zastosowanie w państwie członkowskim, w którym dany napój spirytusowy jest wprowadzany do obrotu, pod warunkiem że nie wprowadza to konsumenta w błąd;

b) nazwę zwyczajową zdefiniowaną w art. 2 ust. 2 lit. o) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, pod warunkiem że nie wprowadza to konsumenta w błąd;

c) wyrażenie złożone lub odniesienie zgodnie z art. 11 i 12;

d) określenie „napój spirytusowy poddany kupażowaniu”, „kupażowanie” lub „kupażowany”, pod warunkiem że napój spirytusowy został poddany kupażowaniu;

e) określenie „mieszanina”, „mieszany” lub „mieszanina napojów spirytusowych”, pod warunkiem że napój spirytusowy został poddany mieszaniu; lub

f) określenie „wytrawny” lub *„dry”*, z wyjątkiem napojów spirytusowych spełniających wymogi kategorii 2 w załączniku I, bez uszczerbku dla szczególnych wymogów określonych w kategoriach 20–22 w załączniku I, oraz pod warunkiem że napój spirytusowy nie został dosłodzony, nawet dla dopełnienia smaku. Na zasadzie odstępstwa od pierwszej części niniejszej litery określenie „wytrawny” lub *„dry”* może stanowić uzupełnienie nazwy prawnej napojów spirytusowych spełniających wymogi kategorii 33 i które w związku z tym są dosładzane.

7. Bez uszczerbku dla art. 11 i 12, art. 13 ust. 2, 3 i 4 zakazuje się stosowania nazw prawnych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub oznaczeń geograficznych w opisie, prezentacji lub etykietowaniu jakiegokolwiek napoju niespełniającego wymogów odnośnej kategorii określonych w załączniku I lub odnośnego oznaczenia geograficznego. Zakaz ten ma również zastosowanie w przypadku, gdy takie nazwy prawne lub oznaczenia geograficzne są stosowane w połączeniu z wyrazami lub sformułowaniami takimi jak: „rodzaju”, „typu”, „w stylu”, „produkcji”, „o smaku” lub jakimikolwiek innymi podobnymi określeniami.

Bez uszczerbku dla art. 12 ust. 1, środki aromatyzujące imitujące napój spirytusowy lub ich stosowanie do produkcji środka spożywczego innego niż napój mogą zawierać w ich prezentacji lub etykietowaniu odniesienia do nazw prawnych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że takie nazwy prawne są uzupełnione określeniem „o smaku” lub jakimikolwiek innymi podobnymi określeniami. Oznaczeń geograficznych nie używa się do opisu takich środków aromatyzujących.

Artykuł 11

Wyrażenia złożone

1. W opisie, prezentacji i etykietowaniu napojów alkoholowych stosowanie w wyrażeniu złożonym nazwy prawnej przewidzianej dla kategorii napojów spirytusowych określonych w załączniku I albo oznaczenia geograficznego dla napojów spirytusowych jest dozwolone, pod warunkiem że:

   a) alkohol wykorzystany do produkcji napoju alkoholowego pochodzi wyłącznie z napoju spirytusowego, o którym mowa w wyrażeniu złożonym, z wyjątkiem alkoholu, który może występować w środkach aromatyzujących, barwnikach lub innych dozwolonych składnikach wykorzystywanych do produkcji tego napoju alkoholowego; oraz

   b) napój spirytusowy nie został tak rozcieńczony przez dodanie wyłącznie wody, że jego zawartość alkoholu jest niższa niż minimalna zawartość alkoholu przewidziana dla odnośnej kategorii napoju spirytusowego określonej w załączniku I.

2. Bez uszczerbku dla nazw prawnych przewidzianych w art. 10, określenia „alkohol”, „spirytusowy”, „napój”, „napój spirytusowy” i „woda” nie są częścią wyrażenia złożonego opisującego napój alkoholowy.

3. Wyrażenia złożone opisujące napój alkoholowy:

a) umieszcza się przy użyciu jednorodnych znaków o tej samej czcionce, wielkości i kolorze;

b) nie mogą być rozdzielone jakimikolwiek elementami tekstowymi lub graficznymi, które nie stanowią ich części; oraz

c) muszą mieć rozmiar czcionki nie większy niż rozmiar czcionki zastosowany do nazwy napoju alkoholowego.

Artykuł 12

Odniesienia

1. W prezentacji i etykietowaniu środków spożywczych innych niż napoje alkoholowe, odniesienie do nazw prawnych przewidzianych w jednej lub większej liczbie kategorii napojów spirytusowych określonych w załączniku I lub jednego lub większej liczby oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, są dozwolone pod warunkiem że alkohol wykorzystany do produkcji środka spożywczego pochodzi wyłącznie z napoju spirytusowego lub napojów spirytusowych, o których mowa w odniesieniu, z wyjątkiem alkoholu, który może być obecny w środkach aromatyzujących, barwnikach lub innych dozwolonych składnikach wykorzystywanych do produkcji tego środka spożywczego.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu oraz bez uszczerbku dla rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013[1] i (UE) nr 251/2014[2] w prezentacji i etykietowaniu napoju alkoholowego innego niż napój spirytusowy odniesienie do nazw prawnych przewidzianych w jednej lub większej liczbie kategorii napojów spirytusowych określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia lub do jednego lub większej liczby oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych są dozwolone pod warunkiem że:

a) dodany alkohol pochodzi wyłącznie z napoju spirytusowego lub napojów spirytusowych, o których mowa w odniesieniu; oraz

b) zawartość każdego składnika alkoholowego jest wskazana co najmniej raz w tym samym polu widzenia co odniesienie, w porządku malejącym według użytych ilości. Zawartość ta musi być równa stosunkowi objętości czystego alkoholu, jaki ma dany składnik, do całkowitej objętości czystego alkoholu w ostatecznym produkcie.

---

1 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r: ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r: w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 (Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 14).

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu i art. 13 ust. 4, w opisie, prezentacji i etykietowaniu napoju spirytusowego, który spełnia wymogi kategorii 33–40 w załączniku I, odniesienie do nazw prawnych przewidzianych w jednej lub większej liczbie kategorii napojów spirytusowych określonych w tym załączniku lub do jednego lub większej liczby oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych jest dozwolone pod warunkiem że:

   a) dodany alkohol pochodzi wyłącznie z napoju spirytusowego lub napojów spirytusowych, o których mowa w odniesieniu;

   b) zawartość każdego składnika alkoholowego jest wskazana co najmniej raz w tym samym polu widzenia co odniesienie, w porządku malejącym według użytych ilości. Zawartość ta musi być równa stosunkowi objętości czystego alkoholu, jaki ma dany składnik, do całkowitej objętości czystego alkoholu w ostatecznym produkcie; oraz

   c) określenie „*cream*” nie pojawia się w nazwie prawnej napoju spirytusowego, który spełnia wymogi kategorii 33–40 w załączniku I lub w nazwie prawnej napoju spirytusowego lub napojów spirytusowych, o których mowa w odniesieniu.

4. Odniesienia, o których mowa w ust. 2 i 3:

   a) nie mogą znajdować się w tym samym wierszu co nazwa napoju alkoholowego; oraz

b) muszą być zapisane czcionką o rozmiarze nie większym niż połowa rozmiaru czcionki zastosowanej dla nazwy napoju alkoholowego i, w przypadku gdy używane są wyrażenia złożone, czcionką o rozmiarze nie większym niż połowa rozmiaru czcionki zastosowanej w odniesieniu do takich wyrażeń złożonych, zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. c).

Artykuł 13

Dodatkowe przepisy dotyczące opisu, prezentacji i etykietowania

1. Opis, prezentacja lub etykietowanie napoju spirytusowego mogą odnosić się do surowców użytych do produkcji alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego lub destylatów pochodzenia rolniczego użytych do produkcji tego napoju spirytusowego tylko w przypadku gdy ten alkohol etylowy lub te destylaty otrzymano wyłącznie z tych surowców. W takim przypadku wymienia się każdy rodzaj alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego lub destylat pochodzenia rolniczego w porządku malejącym według ilości objętościowej czystego alkoholu.

2. Nazwy prawne, o których mowa w art. 10, można włączać do wykazu składników środków spożywczych, pod warunkiem że wykaz ten jest zgodny z art. 18–22 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

3. W przypadku mieszaniny lub napoju spirytusowego poddanego kupażowaniu, nazwy prawne przewidziane w kategoriach napojów spirytusowych określonych w załączniku I lub oznaczenia geograficzne napojów spirytusowych mogą być wskazane jedynie w wykazie składników alkoholowych w tym samym polu widzenia co nazwa prawna napoju spirytusowego.

W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym, wykazowi składników alkoholowych musi towarzyszyć co najmniej jedno z określeń, o których mowa w art. 10 ust. 6 lit. d) i e). Zarówno wykaz składników alkoholowych, jak i określenie towarzyszące umieszcza się w tym samym polu widzenia co nazwa prawna napoju spirytusowego, przy zastosowaniu jednolitej czcionki tego samego kroju i koloru, przy czym rozmiar czcionki nie może być większy niż połowa rozmiaru czcionki zastosowanej do nazwy prawnej.

Ponadto zawartość każdego składnika alkoholowego w wykazie składników alkoholowych wyraża się przynajmniej raz w procentach, w porządku malejącym według użytych ilości. Zawartość ta musi być równa stosunkowi objętości czystego alkoholu, jaki ma dany składnik, do całkowitej objętości czystego alkoholu w danej mieszaninie.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do napojów spirytusowych poddanych kupażowaniu wyprodukowanych z napojów spirytusowych posiadających to samo oznaczenie geograficzne, lub do napojów spirytusowych poddanych kupażowaniu, w których żaden napój spirytusowy nie posiada oznaczenia geograficznego.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 niniejszego artykułu, jeżeli mieszanina spełnia wymogi jednej z kategorii napojów spirytusowych określonych w załączniku I, mieszanina ta musi być opatrzona nazwą prawną przewidzianą w odpowiedniej kategorii.

W przypadkach, o których mowa w ust. 1, w opisie, prezentacji lub etykietowaniu mieszaniny mogą widnieć nazwy prawne określone w załączniku I lub oznaczenia geograficzne odpowiadające napojom spirytusowym, które zostały wymieszane, pod warunkiem że nazwy te widnieją:

a) wyłącznie w wykazie składników alkoholowych zawartych w mieszaninie, przy zastosowaniu jednolitej czcionki tego samego kroju i koloru, przy czym rozmiar czcionki nie może być większy niż połowa rozmiaru czcionki zastosowanej do nazwy prawnej; oraz

b) co najmniej raz w tym samym polu widzenia, co nazwa handlowa mieszaniny.

Ponadto zawartość każdego składnika alkoholowego w wykazie składników alkoholowych wyraża się przynajmniej raz w procentach, w porządku malejącym według użytych ilości. Zawartość ta musi być równa stosunkowi objętości czystego alkoholu, jaki ma dany składnik, do całkowitej objętości czystego alkoholu w danej mieszaninie.

5. Stosowanie nazw surowców roślinnych, których używa się jako nazw prawne niektórych napojów spirytusowych, musi pozostawać bez uszczerbku dla stosowania nazw tych surowców roślinnych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych. Nazwy takich surowców można stosować w opisie, prezentacji lub etykietowaniu innych napojów spirytusowych, pod warunkiem że takie użycie nie wprowadza konsumenta w błąd.

6. W opisie, prezentacji lub etykietowaniu napoju spirytusowego można podawać okres leżakowania lub dojrzewania, tylko w przypadku gdy odnosi się on do najmłodszego składnika alkoholowego napoju spirytusowego, a w każdym razie pod warunkiem że wszystkie czynności związane z dojrzewaniem napoju spirytusowego odbywały się pod nadzorem skarbowym państwa członkowskiego lub nadzorem zapewniającym równoważne gwarancje. Komisja ustanawia publiczny rejestr organów wyznaczanych przez każde państwo członkowskie do nadzorowania procesów dojrzewania.

7. Nazwę prawną napoju spirytusowego wskazuje się w elektronicznym dokumencie administracyjnym, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 684/2009[1]. W przypadku gdy w opisie, prezentacji lub etykietowaniu podany jest okres leżakowania lub dojrzewania napoju spirytusowego, podaje się go również w tym elektronicznym dokumencie towarzyszącym.

Artykuł 14

Wskazanie miejsca pochodzenia

1. W przypadku wskazania miejsca pochodzenia napoju spirytusowego innego niż oznaczenie geograficzne lub znaki towarowe w opisie, prezentacji lub etykietowaniu, informacja ta musi odnosić się do miejsca lub regionu, w którym następuje etap procesu produkcji decydujący o cechach gotowego napoju spirytusowego oraz jego istotnych właściwościach końcowych.

2. W odniesieniu do napojów spirytusowych nie jest wymagane wskazanie państwa pochodzenia lub miejsca pochodzenia podstawowego składnika, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011.

[1] Rozporządzenie Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r: w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy (Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 24).

Artykuł 15

Język używany do nazw napojów spirytusowych

1. Określeń pisanych kursywą w załącznikach I i II oraz oznaczeń geograficznych nie tłumaczy się na etykiecie ani w opisie i prezentacji napojów spirytusowych.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku napojów spirytusowych wytworzonych w Unii i przeznaczonych do wywozu, określeniom, o których mowa w ust. 1, oraz oznaczeniom geograficznym mogą towarzyszyć tłumaczenia, transkrypcje lub transliteracje, pod warunkiem że takie określenia i oznaczenia geograficzne w języku oryginalnym nie są ukryte.

Artykuł 16

Stosowanie unijnego symbolu oznaczeń geograficznych

Unijny symbol chronionych oznaczeń geograficznych ustanowiony zgodnie z art. 12 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 może być stosowany w opisie, prezentacji i etykietowaniu napojów spirytusowych, których nazwy są oznaczeniami geograficznymi.

Artykuł 17

Zakaz stosowania kapturków i folii wykonanych na bazie ołowiu

Napojów spirytusowych nie przechowuje się w celu sprzedaży ani nie wprowadza do obrotu w pojemnikach wyposażonych w zamknięcia osłaniane kapturkami lub folią wykonanymi na bazie ołowiu.

Artykuł 18

Unijne referencyjne metody analizy

1. W przypadku gdy alkohol etylowy pochodzenia rolniczego, destylaty pochodzenia rolniczego lub napoje spirytusowe mają być analizowane w celu kontroli, czy są one zgodne z niniejszym rozporządzeniem, taka analiza musi być zgodna z unijnymi referencyjnymi metodami analizy w celu określenia składu chemicznego i składu fizycznego oraz właściwości organoleptycznych.

   Dozwolone są inne metody analizy, na odpowiedzialność dyrekcji laboratorium, pod warunkiem że dokładność, powtarzalność oraz odtwarzalność metod są przynajmniej równoważne dokładności, powtarzalności i odtwarzalności odnośnych unijnych referencyjnych metod analizy.

2. W przypadku gdy unijne metody analizy nie zostały ustanowione w celu wykrywania i oznaczania ilościowego substancji zawartych w konkretnym napoju spirytusowym, można stosować jedną lub większą liczbę następujących metod:

a) metody analizy, które zostały potwierdzone w ramach procedur uznanych na poziomie międzynarodowym i które w szczególności spełniają kryteria określone w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady[1];

b) metody analizy odpowiadające zalecanym normom Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO);

c) metody analizy uznane i opublikowane przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV); lub

d) w przypadku braku metod, o których mowa w lit. a), b) lub c), ze względu na dokładność, powtarzalność i odtwarzalność wyników:

– metoda analizy zatwierdzona przez odnośne państwo członkowskie,

– w razie konieczności, każda inna odpowiednia metoda analizy.

[1] Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r: w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

Artykuł 19

Przekazane uprawnienia

1. Aby uwzględnić stosowany w państwach członkowskich tradycyjny dynamiczny proces dojrzewania *brandy* znany jako system *„criaderas y solera”* lub *„solera e criaderas”* określony w załączniku III, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 46 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez:

   a) określenie odstępstw od art. 13 ust. 6 w odniesieniu do podawania okresu leżakowania lub wieku w opisie, prezentacji lub etykietowaniu takiej *brandy*; oraz

   b) ustanowienie odpowiednich mechanizmów kontroli takiej *brandy*.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 46 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie, dotyczących ustanowienia publicznego rejestru organów wyznaczonych przez każde państwo członkowskie do monitorowania procesów dojrzewania, o których mowa w art. 13 ust. 6.

Artykuł 20

Uprawnienia wykonawcze

Komisja może przyjmować w drodze aktów wykonawczych:

a) przepisy niezbędne do przekazywania informacji przez państwa członkowskie w odniesieniu do organów wyznaczonych do monitorowania procesu dojrzewania zgodnie z art. 13 ust. 6;

b) jednolite przepisy dotyczące wskazywania państwa pochodzenia lub miejsca pochodzenia w opisie, prezentacji lub etykietowaniu napojów spirytusowych, o których mowa w art. 14;

c) przepisy dotyczące wykorzystywania unijnego symbolu, o którym mowa w art. 16, w opisie, prezentacji i etykietowaniu napojów spirytusowych;

d) szczegółowe przepisy techniczne dotyczące unijnych referencyjnych metod analizy, o których mowa w art. 18.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

Rozdział III
Oznaczenia geograficzne

Artykuł 21

Ochrona oznaczeń geograficznych

1. Oznaczenia geograficzne chronione na mocy niniejszego rozporządzenia mogą być wykorzystywane przez wszelkie podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu napoje spirytusowe produkowane zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu.

2. Oznaczenia geograficzne chronione na mocy niniejszego rozporządzenia podlegają ochronie przed:

   a) wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem w celach handlowych nazwy zarejestrowanej w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją w przypadku gdy produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub w przypadku gdy jej stosowanie stanowi wykorzystywanie renomy chronionej nazwy, w tym również w przypadku gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik;

   b) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli prawdziwe pochodzenie produktów lub usług jest wskazane lub chroniona nazwa jest przetłumaczona lub towarzyszą jej określenia, takie jak: „styl”, „typ”, „rodzaj” „metoda”, „jak produkowane w”, „imitacja”, „smak”, „jak” lub podobne, w tym również gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik;

c) wszelkimi innymi fałszywymi lub mylącymi wskazaniami odnoszącymi się do pochodzenia, charakteru lub istotnych właściwości produktu w jego opisie, prezentacji lub etykietowaniu, które mogłyby przekazać fałszywe wrażenie co do pochodzenia produktu;

d) wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzać konsumenta w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

3. Oznaczenia geograficzne chronione na mocy niniejszego rozporządzenia nie mogą stać się w Unii nazwami rodzajowymi.

4. Ochrona, o której mowa w ust. 2, ma również zastosowanie w odniesieniu do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich tam do swobodnego obrotu.

Artykuł 22

Specyfikacja produktu

1. Oznaczenie geograficzne chronione na mocy niniejszego rozporządzenia musi być zgodne ze specyfikacją produktu, która zawiera co najmniej następujące informacje:

a) nazwę, która ma zostać objęta ochroną jako oznaczenie geograficzne, w formie stosowanej w handlu lub w języku potocznym, wyłącznie w językach, które są lub dawniej były używane do opisu tego konkretnego produktu na określonym obszarze geograficznym, w oryginalnej pisowni oraz – w przypadku różnic w zapisie – w alfabecie łacińskim;

b) kategorię napoju spirytusowego lub określenie „napój spirytusowy”, jeżeli napój spirytusowy nie spełnia wymogów określonych dla kategorii napojów spirytusowych określonych w załączniku I;

c) opis cech napoju spirytusowego, w tym również, w stosownych przypadkach, skład surowcowy produktu, a także główne właściwości fizyczne, chemiczne lub organoleptyczne produktu oraz szczególne cechy tego produktu w porównaniu z napojami spirytusowymi należącymi do tej samej kategorii;

d) określenie obszaru geograficznego wyznaczonego na podstawie związku, o którym mowa w lit. f);

e) opis metody produkcji napoju spirytusowego oraz, w stosownych przypadkach, autentycznych i niezmiennych lokalnych metod produkcji;

f) szczegółowe informacje dotyczące związku między określoną jakością, renomą lub inną cechą produktu a jego pochodzeniem geograficznym;

g) nazwy i adresy właściwych organów lub, o ile są dostępne, nazwy i adresy jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu na podstawie art. 38, a także ich szczegółowe zadania;

h) wszelkie szczegółowe przepisy dotyczące etykietowania danego oznaczenia geograficznego.

W stosownych przypadkach wymogi dotyczące pakowania włącza się do specyfikacji produktu, wraz z uzasadnieniem, dlaczego pakowanie musi odbywać się na określonym obszarze geograficznym w celu zagwarantowania jakości, zapewnienia pochodzenia lub kontroli, z uwzględnieniem prawa Unii, w szczególności prawa Unii w zakresie swobodnego przepływu towarów i swobodnego świadczenia usług.

2. Dokumentację techniczną złożoną jako część jakiegokolwiek wniosku przed dniem ... [dwa tygodnie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 110/2008 uznaje się za specyfikację produktu zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 23

Treść wniosków o rejestrację oznaczenia geograficznego

1. Wniosek o rejestrację oznaczenia geograficznego zgodnie z art. 24 ust. 5 lub 8, zawiera co najmniej następujące informacje:

   a) nazwę i adres grupy składającej wniosek oraz właściwych organów lub, o ile są dostępne, jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu;

   b) specyfikację produktu przewidzianą w art. 22;

c) jednolity dokument, w którym przedstawia się następujące informacje:

(i) główne punkty specyfikacji produktu, w tym nazwę, która ma być chroniona, kategorię, do której należy napój spirytusowy, lub określenie „napój spirytusowy”, metodę produkcji, opis cech napoju spirytusowego, zwięzłą definicję obszaru geograficznego oraz, w stosownych przypadkach, szczegółowe przepisy dotyczące pakowania i etykietowania;

(ii) opis związku między napojem spirytusowym a jego pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 3 pkt 4, w tym – w stosownych przypadkach – szczegółowe elementy opisu produktu lub metody produkcji, które uzasadniają ten związek.

Wniosek, o którym mowa w art. 24 ust. 8, zawiera również odesłanie do publikacji specyfikacji produktu oraz dowód świadczący o tym, że nazwa danego produktu jest chroniona w jego kraju pochodzenia.

2. Dokumentacja wniosku, o której mowa w art. 24 ust. 7, obejmuje:

a) nazwę i adres grupy składającej wniosek;

b) jednolity dokument, o którym mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu;

c) oświadczenie państwa członkowskiego, że uznało ono wniosek za spełniający wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i przepisach przyjętych na jego podstawie;

d) odesłanie do publikacji specyfikacji produktu.

Artykuł 24

Wniosek o rejestrację oznaczenia geograficznego

1. Wnioski o rejestrację oznaczenia geograficznego zgodnie z niniejszym rozdziałem mogą składać wyłącznie grupy, które pracują z napojem spirytusowym, którego nazwa ma być zarejestrowana.

2. Organ wyznaczony przez państwo członkowskie można uznać za grupę do celów niniejszego rozdziału, jeżeli utworzenie grupy przez zainteresowanych producentów nie jest wykonalne z powodu ich liczby, położenia geograficznego lub cech organizacyjnych. W takim przypadku w dokumentacji wniosku, o której mowa w art. 23 ust. 2, wskazuje się te powody.

3. Jedną osobę fizyczną lub prawną można uznać za grupę do celów niniejszego rozdziału, jeżeli spełnione są oba następujące warunki:

   a) dana osoba jest jedynym producentem, który chce złożyć wniosek o rejestrację; oraz

   b) określony obszar geograficzny posiada cechy, które różnią się znacznie od cech obszarów sąsiadujących, cechy napoju spirytusowego różnią się od cech napojów spirytusowych wytwarzanych na obszarach sąsiadujących lub napój spirytusowy posiada szczególną jakość, renomę lub inną cechę, która jest wyraźnie wynika z jego pochodzenia geograficznego.

4. W przypadku oznaczenia geograficznego odnoszącego się do transgranicznego obszaru geograficznego większa liczba grup z różnych państw członkowskich lub państw trzecich może złożyć wspólny wniosek o rejestrację.

W przypadku złożenia wspólnego wniosku, zostaje on przedłożony Komisji przez zainteresowane państwo członkowskie lub grupę składają wniosek w odnośnym państwie trzecim, bezpośrednio lub za pośrednictwem organów tego państwa trzeciego po konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi organami i grupami wnioskodawców. Wspólny wniosek zawiera oświadczenie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 lit. c), ze wszystkich zainteresowanych państw członkowskich. Wymogi określone w art. 23 muszą być spełnione we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich i odnośnych państwach trzecich.

W przypadku wspólnych wniosków odpowiednie krajowe procedury sprzeciwu przeprowadzane są we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich.

5. W przypadku gdy wniosek dotyczy obszaru geograficznego znajdującego się w danym państwie członkowskim, składa się go organom tego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie rozpatruje wniosek przy wykorzystaniu właściwych środków w celu sprawdzenia, czy jest on uzasadniony i czy spełnia wymogi niniejszego rozdziału.

6. Państwo członkowskie – w ramach rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 5 akapit drugi – wszczyna krajową procedurę sprzeciwu, która zapewnia odpowiednie opublikowanie wniosku, o którym mowa w ust. 5, oraz zapewnia rozsądny termin, w którym każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium może wnieść sprzeciw wobec wniosku.

   Państwo członkowskie bada dopuszczalność każdego sprzeciwu otrzymanego zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 28.

7. Jeżeli – po dokonaniu oceny każdego otrzymanego sprzeciwu – państwo członkowskie uzna, że wymogi niniejszego rozdziału są spełnione, może podjąć decyzję pozytywną i przekazać dokumentację wniosku Komisji. W takim przypadku informuje ono Komisję o dopuszczalnych sprzeciwach otrzymanych od osób fizycznych lub prawnych, które w sposób zgodny z prawem wprowadziły dane produkty na rynek, używając danych nazw nieprzerwanie przez co najmniej pięć lat poprzedzających datę publikacji, o której mowa w ust. 6. Państwa członkowskie informują również Komisję o wszelkich krajowych postępowaniach sądowych, które mogą mieć wpływ na procedurę rejestracji.

   Państwo członkowskie zapewnia, aby w przypadku gdy podejmie decyzję pozytywną zgodnie z akapitem pierwszym decyzja ta została podana do wiadomości publicznej, oraz aby każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes miały możliwość odwołania.

Państwo członkowskie zapewnia publikację wersji specyfikacji produktu, na której oparta jest jego pozytywna decyzja, oraz zapewnia elektroniczny dostęp do specyfikacji produktu.

Państwo członkowskie zapewnia również odpowiednią publikację wersji specyfikacji produktu, na podstawie której Komisja podjęła swoją decyzję zgodnie z art. 26 ust. 2.

8. W przypadku gdy wniosek dotyczy obszaru geograficznego w państwie trzecim, wniosek składa się do Komisji, bezpośrednio albo za pośrednictwem organów danego państwa trzeciego.

9. Dokumenty, o których mowa w niniejszym artykule, przesyłane do Komisji, sporządza się w jednym z języków urzędowych Unii.

Artykuł 25

Tymczasowa ochrona krajowa

1. Państwo członkowskie może – wyłącznie na zasadzie tymczasowej – przyznać nazwie ochronę na poziomie krajowym na podstawie niniejszego rozdziału, ze skutkiem od dnia, w którym wniosek o rejestrację został złożony Komisji.

2. Taka ochrona krajowa ustaje z dniem podjęcia decyzji w sprawie rejestracji na podstawie niniejszego rozdziału albo wycofania wniosku.

3. W przypadku gdy nazwa nie zostanie zarejestrowana na podstawie niniejszego rozdziału, za konsekwencje takiej ochrony krajowej odpowiada wyłącznie zainteresowane państwo członkowskie.

4. Środki podejmowane przez państwa członkowskie na podstawie ust. 1 wywołują skutki jedynie na poziomie krajowym i nie mogą mieć wpływu na handel wewnątrzunijny lub międzynarodowy.

Artykuł 26

Rozpatrywanie wniosku przez Komisję oraz publikacja otwierająca procedurę sprzeciwu

1. Komisja rozpatruje każdy wniosek otrzymany na podstawie art. 24 przy wykorzystaniu właściwych środków, aby sprawdzić, czy jest on uzasadniony, spełnia wymogi niniejszego rozdziału, a także czy uwzględniono interesy zainteresowanych stron spoza państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek. Takie rozpatrywania wniosku opiera się na jednolitym dokumencie, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. c), obejmuje sprawdzenie, czy we wniosku nie występują oczywiste błędy, i co do zasady nie może trwać dłużej niż sześć miesięcy. Jednakże w przypadku gdy termin ten zostanie przekroczony, Komisja natychmiast pisemnie powiadamia wnioskodawcę o powodach opóźnienia.

   Co najmniej raz w miesiącu Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz nazw, w odniesieniu do których złożono jej wnioski o rejestrację, wraz z datą ich przedłożenia. Wykaz zawiera również nazwę państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, z którego pochodzi wniosek.

2. W przypadku gdy po rozpatrzeniu wniosku zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy Komisja uzna, że wymogi niniejszego rozdziału są spełnione, publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolity dokument, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. c), oraz odesłanie do publikacji specyfikacji produktu.

Artykuł 27

Procedura sprzeciwu

1. W terminie trzech miesięcy od dnia publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie trzecim może przedłożyć Komisji zawiadomienie o sprzeciwie.

   Każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym złożono wniosek, może przedłożyć zawiadomienie o sprzeciwie w państwie członkowskim, w którym osoba ta ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, w terminie pozwalającym na zgłoszenie sprzeciwu zgodnie z akapitem pierwszym.

   Zawiadomienie o sprzeciwie zawiera oświadczenie, że wniosek mógłby naruszać wymogi niniejszego rozdziału.

Zawiadomienie o sprzeciwie, które nie zawiera takiego oświadczenia, uznaje się za nieważne.

Komisja bezzwłocznie przekazuje zawiadomienie o sprzeciwie organowi lub jednostce, która złożyła wniosek.

2. Jeśli Komisji przedłożono zawiadomienie o sprzeciwie, a następnie w terminie dwóch miesięcy uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, Komisja sprawdza dopuszczalność tego uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie.

3. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania dopuszczalnego uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie Komisja wzywa organ lub osobę, które przedłożyły sprzeciw, oraz organ lub jednostkę, która złożyła wniosek, do podjęcia odpowiednich konsultacji przez okres czasu, który nie może przekroczyć trzech miesięcy. Termin ten rozpoczyna bieg w dniu, w którym zainteresowane strony otrzymają wezwanie drogą elektroniczną.

Organ lub osoba, która przedłożyła sprzeciw oraz organ lub jednostka, która złożyła wniosek, bez zbędnej zwłoki rozpoczynają takie odpowiednie konsultacje. Przekazują sobie wzajemnie odnośne informacje, aby ocenić, czy wniosek o rejestrację jest zgodny z wymogami niniejszego rozdziału. W przypadku braku porozumienia informacje te przekazuje się również Komisji.

Gdy zainteresowane strony osiągną porozumienie, organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, z którego złożono wniosek, powiadamiają Komisję o wszystkich czynnikach, które umożliwiły osiągnięcie tego porozumienia, w tym o opiniach wnioskodawcy i organów państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub innych osób fizycznych i prawnych, które przedłożyły sprzeciw.

Bez względu na to, czy porozumienie zostało osiągnięte, Komisję powiadamia się w ciągu miesiąca od zakończenia konsultacji.

W każdym momencie w ciągu tych trzech miesięcy Komisja na wniosek wnioskodawcy może przedłużyć termin konsultacji maksymalnie o trzy miesiące.

4. W przypadku gdy w wyniku odpowiednich konsultacji, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, dokonano znacznych zmian w szczegółowych informacjach opublikowanych zgodnie z art. 26 ust. 2, Komisja powtarza rozpatrywanie wniosku, o którym mowa w art. 26.

5. Zawiadomienie o sprzeciwie, uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie oraz związane z nimi dokumenty przesyłane do Komisji zgodnie z ust. 1–4 sporządza się w jednym z języków urzędowych Unii.

Artykuł 28

Podstawy sprzeciwu

1. Uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 27 ust. 2, jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy Komisja otrzyma je w terminie określonym w tym artykule oraz jeżeli wykaże ono, że:

   a) proponowane oznaczenie geograficzne jest niezgodne z definicją w art. 3 pkt 4 lub nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 22;

   b) rejestracja proponowanego oznaczenia geograficznego byłaby sprzeczna z art. 34 lub 35;

   c) rejestracja proponowanego oznaczenia geograficznego zagrażałaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy lub znaku towarowego, lub istnieniu produktów, które były zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających datę publikacji przewidzianą w art. 26 ust. 2; lub

   d) nie są spełnione wymogi, o których mowa w art. 31 i 32.

2. Podstawy sprzeciwu podlegają ocenie w odniesieniu do terytorium Unii.

Artykuł 29

Okresy przejściowe w stosowaniu chronionych oznaczeń geograficznych

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze przyznające okres przejściowy do pięciu lat, aby w przypadku napojów spirytusowych pochodzących z państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, których nazwa pozostaje w sprzeczności z art. 21 ust. 2, umożliwić dalsze stosowanie oznaczenia, z którym zostały wprowadzone do obrotu, pod warunkiem wykazania w dopuszczalnym oświadczeniu o sprzeciwie na podstawie art. 24 ust. 6 lub art. 27, że nazwa zagrażałaby istnieniu:

   a) całkowicie identycznej nazwy lub nazwy złożonej, której jedno z określeń jest identyczne z nazwą, która ma być zarejestrowana; lub

   b) innych nazw podobnych do nazwy, która ma być zarejestrowana, odnoszących się do napojów spirytusowych, które były zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających datę publikacji przewidzianej w art. 26 ust. 2.

   Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

2. Bez uszczerbku dla art. 36, Komisja może przyjmować akty wykonawcze przedłużające okres przejściowy przyznany na mocy ust. 1 niniejszego artykułu na okres nieprzekraczający 15 lat, lub zezwolić na dalsze stosowanie przez okres nieprzekraczający 15 lat w należycie uzasadnionych przypadkach, pod warunkiem wykazania, że:

a) oznaczenie, o którym mowa w ust. 1, było używane zgodnie z prawem w sposób konsekwentny i uczciwy przez co najmniej 25 lat przed złożeniem Komisji wniosku o ochronę;

b) używanie oznaczenia, o którym mowa w ust. 1, nigdy nie było podyktowane chęcią odniesienia korzyści z renomy zarejestrowanego oznaczenia geograficznego; oraz

c) konsument nie został wprowadzony ani nie mógłby zostać wprowadzony w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

3. Przy stosowaniu oznaczenia, o którym mowa w ust. 1 i 2, wskazanie kraju pochodzenia musi być wyraźnie i jasno podane w etykietowaniu.

Artykuł 30

Decyzja o rejestracji

1. W przypadku gdy – na podstawie informacji dostępnych Komisji w ramach rozpatrywania wniosku zgodnie z art. 26 ust. 1 akapit pierwszy – Komisja uzna, że nie spełniono wymogów rejestracji proponowanego oznaczenia geograficznego, informuje zainteresowane państwo członkowskie lub zainteresowane wnioskujące państwo trzecie o powodach odrzucenia i przewiduje dwa miesiące na przedłożenie przez nie uwag. Jeżeli Komisja nie otrzyma uwag lub pomimo otrzymania uwag nadal uważa, że warunki rejestracji nie są spełnione, odrzuca wniosek w drodze aktów wykonawczych, chyba że wniosek został wycofany. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

2. Jeżeli Komisja nie otrzyma żadnego zawiadomienia o sprzeciwie lub żadnego dopuszczalnego uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 27, przyjmuje akty wykonawcze, bez stosowania procedury, o której mowa w art. 47 ust. 2, w celu rejestracji nazwy.

3. Jeżeli Komisja otrzyma dopuszczalne uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, po przeprowadzeniu właściwych konsultacji, o których mowa w art. 27 ust. 3, oraz uwzględniając wyniki tych konsultacji:

a) jeżeli osiągnięto porozumienie – rejestruje nazwę w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez stosowania procedury, o której mowa w art. 47 ust. 2, oraz – w razie konieczności – zmienia informacje opublikowane na podstawie art. 26 ust. 2, pod warunkiem że zmiany te nie są istotne; albo

b) jeżeli nie osiągnięto porozumienia – przyjmuje akty wykonawcze decydujące o rejestracji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

4. Akty rejestracji oraz decyzje o odrzuceniu publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Akt rejestracji udziela ochrony, o której mowa w art. 21, oznaczenia geograficznego.

Artykuł 31

Zmiany w specyfikacji produktu

1. Każda grupa mająca uzasadniony interes może złożyć wniosek o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu.

Wnioski zawierają opis i uzasadnienie zmian, o które wystąpiono.

2. Zmiany w specyfikacji produktu klasyfikuje się w ramach dwóch kategorii z uwagi na ich wagę:

a) zmiany na poziomie Unii wymagające procedury sprzeciwu na poziomie Unii;

b) zmiany standardowe wprowadzane na poziomie państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.

3. Zmianę uznaje się za zmianę na poziomie Unii, jeżeli:

a) obejmuje zmianę nazwy lub jakiejkolwiek części nazwy oznaczenia geograficznego zarejestrowanego na podstawie niniejszego rozporządzenia;

b) polega na zmianie nazwy prawnej lub kategorii napoju spirytusowego;

c) grozi pozbawieniem tego napoju spirytusowego danej jakości, renomy lub innej cechy, która zasadniczo wynika z jego pochodzenia geograficznego;

d) wiąże się z kolejnymi ograniczeniami przy wprowadzaniu produktu do obrotu.

Wszelkie inne zmiany uznaje się za zmiany standardowe.

Za zmianę standardową uznaje się również tymczasową zmianę w przypadku tymczasowej zmiany specyfikacji produktu wynikającej z nałożenia obowiązkowych środków sanitarnych i fitosanitarnych przez organy publiczne lub związanej z katastrofami naturalnymi lub niekorzystnymi warunkami pogodowymi formalnie uznanymi przez właściwe organy.

4. Zmiany na poziomie Unii zatwierdza Komisja. Procedura zatwierdzenia opiera się odpowiednio na procedurze określonej w art. 24 i art. 26–30. Wnioski o zmiany na poziomie Unii złożone przez państwo trzecie lub przez producentów z państwa trzeciego muszą zawierać dowód, że wnioskowana zmiana jest zgodna z przepisami mającymi zastosowanie w tym państwie trzecim do ochrony oznaczeń geograficznych.

5. Zmiany standardowe zatwierdza państwo członkowskie, na terytorium którego znajduje się obszar geograficzny danego produktu. W odniesieniu do państw trzecich zmiany zatwierdza się zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie w danym państwie trzecim.

6. Rozpatrywanie wniosku o zmianę obejmuje wyłącznie proponowaną zmianę.

Artykuł 32

Cofnięcie rejestracji

1. Komisja może – z własnej inicjatywy lub na wniosek każdej osoby fizycznej lub prawnej mającej uzasadniony interes – przyjmować akty wykonawcze, aby cofnąć rejestrację oznaczenia geograficznego w którymkolwiek z następujących przypadków:

   a) gdy nie można już zapewnić zgodności z wymogami specyfikacji;

b) gdy żaden produkt z danym oznaczeniem geograficznym nie został wprowadzany do obrotu od co najmniej siedmiu kolejnych lat.

Do procedury cofnięcia stosuje się odpowiednio art. 24, 26, 27, 28 i 30.

2. Niezależnie od ust. 1 Komisja może – na wniosek producentów napoju spirytusowego wprowadzanego na rynek pod danym zarejestrowanym oznaczeniem geograficznym – przyjmować akty wykonawcze, aby cofnąć odpowiednią rejestrację.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, przed przyjęciem aktu wykonawczego Komisja konsultuje się z organami państwa członkowskiego, organami państwa trzeciego lub, w miarę możliwości, z producentem z państwa trzeciego, który pierwotnie złożył wniosek o rejestrację danego oznaczenia geograficznego, chyba że wniosek o cofnięcie złożyli bezpośrednio ci pierwotni wnioskodawcy.

4. Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

Artykuł 33

Rejestr oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych

1. Do dnia ... [dwa lata i dwa tygodnie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmie zgodnie z art. 46 akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie powszechnie dostępnego elektronicznego rejestru oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych uznanych w ramach niniejszego systemu (zwanego dalej „rejestrem”), który będzie aktualizowany.

2. Nazwę oznaczenia geograficznego rejestruje się w pisowni oryginalnej. W przypadku gdy oryginalnym alfabetem nie jest alfabet łaciński, wraz z nazwą w pisowni oryginalnej rejestruje się jej transkrypcję lub transliterację w alfabecie łacińskim.

   W odniesieniu do oznaczeń geograficznych zarejestrowanych na mocy niniejszego rozdziału rejestr zapewnia bezpośredni dostęp do jednolitych dokumentów i zawiera również odniesienie do publikacji specyfikacji produktu.

   W przypadku oznaczeń geograficznych zarejestrowanych przed dniem ... [dwa tygodnie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] rejestr zapewnia bezpośredni dostęp do głównych specyfikacji dokumentacji technicznej określonych w art. 17 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 110/2008.

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 46 uzupełniające niniejszy ustęp poprzez ustanowienie dodatkowych szczegółowych przepisów dotyczących formy i treści tego rejestru.

3. Oznaczenia geograficzne odnoszące się do napojów spirytusowych wytworzonych w państwach trzecich, które podlegają ochronie w Unii na mocy umów międzynarodowych, których Unia jest umawiającą się stroną, można włączać do rejestru jako oznaczenia geograficzne.

Artykuł 34

Homonimiczne oznaczenia geograficzne

1. Jeżeli nazwa, w odniesieniu do której złożono wniosek, jest homonimiczna lub częściowo homonimiczna w stosunku do nazwy już zarejestrowanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, rejestruje się ją z należytym uwzględnieniem miejscowego i tradycyjnego użycia oraz wszelkiego ryzyka błędnego zrozumienia.

2. Nazwa homonimiczna prowadząca do błędnego przekonania konsumenta, że produkty pochodzą z innego terytorium, nie podlega rejestracji nawet w przypadku, gdy nazwa jest poprawna w odniesieniu do rzeczywistego terytorium, regionu lub miejsca pochodzenia tych produktów.

3. Stosowanie zarejestrowanej nazwy homonimicznej uwarunkowane jest wyraźnym rozróżnieniem w praktyce między nazwą już zamieszczoną w rejestrze, a zarejestrowaną następnie nazwą homonimiczną, z uwzględnieniem potrzeby sprawiedliwego traktowania zainteresowanych producentów i niewprowadzania konsumenta w błąd.

4. Ochrona oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, o której mowa w art. 21 niniejszego rozporządzenia, pozostaje bez uszczerbku dla chronionych oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów zgodnie z rozporządzeniami (UE) nr 1308/2013 i (UE) nr 251/2014.

Artykuł 35

Uzasadnione podstawy odmowy objęcia ochroną

1. Nazw rodzajowych nie obejmuje się ochroną jako oznaczeń geograficznych.

   W celu ustalenia, czy nazwa stała się nazwą rodzajową, czy też nie, bierze się pod uwagę wszystkie odpowiednie czynniki, w szczególności:

   a) bieżąca sytuacja w Unii, w szczególności w obszarach konsumpcji;

   b) odpowiednie przepisy unijne lub krajowe.

2. Nazwy nie obejmuje się ochroną jako oznaczenia geograficznego w przypadku gdy w związku z reputacją i renomą znaku towarowego ochrona mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do identyfikacji napoju spirytusowego.

3. Nazwę obejmuje się ochroną jako oznaczenie geograficzne wyłącznie w przypadku, gdy etapy produkcji, którym napój spirytusowy zawdzięcza daną jakość, renomę lub inną cechę towaru zasadniczo wynikającą z jego pochodzenia geograficznego, mają miejsce na danym obszarze geograficznym.

Artykuł 36

Zależność między znakami towarowymi a oznaczeniami geograficznymi

1. Odmawia się rejestracji znaku towarowego lub unieważnia się ją, jeżeli jego użycie odpowiada lub odpowiadałoby jednej lub większej liczbie sytuacji, o których mowa w art. 21 ust. 2.

2. Znak towarowy, którego używanie odpowiada jednej lub większej liczbie sytuacji, o których mowa w art. 21 ust. 2, zgłoszony, zarejestrowany lub – o ile jest to przewidziane w odnośnych przepisach – nabyty poprzez używanie w dobrej wierze na terytorium Unii, przed dniem złożenia Komisji wniosku o ochronę oznaczenia geograficznego, może być dalej stosowany lub może zostać odnowiony, niezależnie od rejestracji oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że nie ma podstaw do stwierdzenia nieważności lub wygaśnięcia znaku towarowego na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436[1] lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001[2].

---

1 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r: mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 1).

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r: w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1).

Artykuł 37

Istniejące zarejestrowane oznaczenia geograficzne

Oznaczenia geograficzne napojów spirytusowych zarejestrowane w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008 i w związku z tym chronione na podstawie tego rozporządzenia są automatycznie objęte ochroną jako oznaczenia geograficzne na podstawie niniejszego rozporządzenia. Komisja włącza je do rejestru, o którym mowa w art. 33 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 38

Kontrola zgodności ze specyfikacją produktu

1. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz podmiotów produkujących napoje spirytusowe z oznaczeniem geograficznym zarejestrowanym na podstawie niniejszego rozporządzenia.

2. W odniesieniu do oznaczeń geograficznych odnoszących się do napojów spirytusowych pochodzących z Unii zarejestrowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia kontrolę zgodności ze specyfikacją produktu, o której mowa w art. 22, przed wprowadzeniem produktu do obrotu przeprowadza:

   a) jeden lub większa liczba właściwych organów, o których mowa w art. 43 ust. 1; lub

   b) organy kontrolne w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, działające jako jednostka certyfikująca produkty.

W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje art. 24 ust. 2, kontrolę zgodności ze specyfikacją produkty zapewnia organ inny niż ten, który uznaje się za grupę zgodnie z tym ustępem.

Niezależnie od prawa krajowego państw członkowskich koszty takich kontroli zgodności ze specyfikacją produktu mogą ponosić podmioty, które podlegają tym kontrolom.

3. W odniesieniu do oznaczeń geograficznych odnoszących się do napojów spirytusowych pochodzących z państwa trzeciego zarejestrowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia kontrolę zgodności ze specyfikacją produktu przed wprowadzeniem produktu do obrotu przeprowadza:

a) właściwy organ publiczny wyznaczony przez państwo trzecie; lub

b) jednostka certyfikująca produkty.

4. Państwo członkowskie podaje do wiadomości publicznej nazwę i adres właściwych organów i jednostek, o których mowa w ust. 2, oraz okresowo aktualizuje te dane.

Komisja podaje do wiadomości publicznej nazwę i adres właściwych organów i jednostek, o których mowa w ust. 3, oraz okresowo aktualizuje te dane.

5. Organy kontrolne, o których mowa w ust. 2 lit. b), oraz jednostki certyfikujące produkty, o których mowa w ust. 3 lit. b), muszą spełniać i być akredytowane zgodnie z europejską normą ISO/IEC 17065:2012 lub każdym mającym zastosowanie przyszłym przeglądem lub zmienioną wersją tej normy.

6. Właściwe organy, o których mowa w ust. 2 i 3, które dokonują kontroli zgodności oznaczenia geograficznego chronionego na podstawie niniejszego rozporządzenia ze specyfikacją produktu muszą być obiektywne i bezstronne. Muszą dysponować wykwalifikowanym personelem i zasobami niezbędnymi do wykonywania swoich zadań.

Artykuł 39

Nadzór nad stosowaniem nazw w obrocie

1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole, oparte na analizie ryzyka, w odniesieniu do stosowania w obrocie oznaczeń geograficznych zarejestrowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w przypadku naruszenia wymogów niniejszego rozdziału.

2. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki administracyjne i sądowe w celu zapobieżenia niezgodnemu z prawem stosowaniu nazw produktów lub usług, które są wytwarzane lub wprowadzane do obrotu na ich terytorium i które są objęte oznaczeniami geograficznymi zarejestrowanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub w celu powstrzymania takiego niezgodnego z prawem stosowania.

W tym celu państwa członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za podejmowanie tych kroków, zgodnie z procedurami określonymi przez każde z państw członkowskich.

Organy te muszą oferować odpowiednie gwarancje obiektywności i bezstronności oraz dysponować wykwalifikowanym personelem i zasobami niezbędnymi do wykonywania swoich zadań.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwy i adresy właściwych organów odpowiedzialnych za kontrole w odniesieniu do stosowania nazw w obrocie, wyznaczonych zgodnie z art. 43. Komisja podaje do wiadomości publicznej nazwy i adresy tych organów.

Artykuł 40

Procedura i wymogi oraz planowanie działań kontrolnych i sprawozdawczość na ich temat

1. Procedury i wymogi określone w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 stosuje się odpowiednio do kontroli przewidzianych w art. 38 i 39 niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby działania kontrolne dotyczące obowiązków wynikających z niniejszego rozdziału zostały wyraźnie uwzględnione w oddzielnej sekcji w ramach wieloletnich krajowych planów kontroli, zgodnie z art. 41–43 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

3. Sprawozdania roczne, o których mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, muszą zawierają w oddzielnej sekcji informacje, o których mowa w tym przepisie, dotyczące kontroli obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 41

Przekazane uprawnienia

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 46 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie dalszych warunków, jakie należy spełnić, w tym w przypadku gdy obszar geograficzny obejmuje więcej niż jedno państwo, w odniesieniu do:

   a) wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego, o którym mowa w art. 23 i 24; oraz

   b) wstępnych procedur krajowych, o których mowa w art. 24, rozpatrywania wniosków przez Komisję, procedury sprzeciwu oraz cofnięcia rejestracji oznaczeń geograficznych.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 46 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie warunków i wymogów proceduralnych dotyczących zmian na poziomie Unii i zmian standardowych, w tym zmian tymczasowych, w specyfikacjach produktu, o których mowa w art. 31.

Artykuł 42

Uprawnienia wykonawcze

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe przepisy dotyczące:

   a) formy specyfikacji produktu, o której mowa w art. 22, oraz środków dotyczących informacji, które należy podać w specyfikacji produktu w odniesieniu do związku między obszarem geograficznym a produktem końcowym, zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. f);

   b) procedur, formy i przedstawiania sprzeciwów, o których mowa w art. 27 i 28;

   c) formy i przedstawienia wniosku o zmiany na poziomi Unii oraz komunikatów dotyczących zmian standardowych i tymczasowych, o których mowa, odpowiednio, w art. 31 ust. 4 i 5;

   d) procedur i formy procesu cofnięcia rejestracji zgodnie z art. 32, a także przedstawiania wniosków o cofnięcie rejestracji; oraz

   e) kontroli i kontroli zgodności, jakie mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie, w tym testów, o których mowa z art. 38.

2. Do dnia ... [dwa lata i dwa tygodnie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmie akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące procedur, formy i przedstawiania wniosków, o których mowa w art. 23 i 24, w tym wniosków odnoszących się do więcej niż jednego terytorium krajowego.

3. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 i 2, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

Rozdział IV

Kontrole, wymiana informacji, prawodawstwo państw członkowskich

Artykuł 43

Kontrole napojów spirytusowych

1. Państwa członkowskie odpowiadają za kontrolę napojów spirytusowych. Podejmują środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz wyznają właściwe organy odpowiedzialne za zapewnianie zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

2. Komisja zapewnia jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia oraz, w razie konieczności, przyjmuje w drodze aktów wykonawczych przepisy dotyczące kontroli administracyjnych i kontroli bezpośrednich, które mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie w odniesieniu do przestrzegania obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

Artykuł 44

Wymiana informacji

1. Państwa członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze dotyczące charakteru i rodzaju wymienianych informacji oraz metod wymiany informacji.

   Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

Artykuł 45

Prawodawstwo państw członkowskich

1. Stosując politykę w zakresie jakości w odniesieniu do napojów spirytusowych wytwarzanych na swoim własnym terytorium, w szczególności w odniesieniu do oznaczeń geograficznych wymienionych w rejestrze lub do ochrony nowych oznaczeń geograficznych, państwa członkowskie mogą w odniesieniu do produkcji, opisu, prezentacji i etykietowania ustanawiać przepisy bardziej surowe niż przepisy określone w załącznikach I i II, pod warunkiem że będą one zgodne z prawem Unii.

2. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie nie mogą zakazać lub ograniczyć przywozu, sprzedaży lub spożywania napojów spirytusowych wytwarzanych w innych państwach członkowskich lub w państwach trzecich, spełniających wymogi niniejszego rozporządzenia.

Rozdział V
Przekazanie uprawnień, przepisy wykonawcze, przejściowe i końcowe

SEKCJA 1
PRZEKAZANIE UPRAWNIEŃ ORAZ PRZEPISY WYKONAWCZE

Artykuł 46

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 i 19, powierza się Komisji na okres siedmiu lat od dnia … [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu siedmiu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 33 i 41, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

4. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 50, powierza się Komisji na okres sześciu lat od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

5. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 8, 19, 33, 41 i 50, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

6. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r: w sprawie lepszego stanowienia prawa.

7. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

8. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8, 19, 33, 41 i 50 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 47

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Napojów Spirytusowych ustanowiony na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1576/89. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

SEKCJA 2

ODSTĘPSTWO, PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 48

Odstępstwo od wymogów dotyczących ilości nominalnych określonych w dyrektywie 2007/45/WE

Na zasadzie odstępstwa od art. 3 dyrektywy 2007/45/WE oraz od pkt 1 wiersz szósty załącznika do tej dyrektywy, poddany pojedynczej destylacji *shochu*[1] produkowany przy użyciu aparatu destylacyjnego kotłowego i butelkowany w Japonii, może być wprowadzany do obrotu w Unii w ilościach nominalnych wynoszących 720 ml i 1 800 ml.

Artykuł 49

Uchylenie

1. Bez uszczerbku dla art. 50 rozporządzenie (WE) nr 110/2008 traci moc ze skutkiem od dnia ... [dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Jednakże rozdział III tego rozporządzenia traci moc ze skutkiem od dnia... [dwa tygodnie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

---

[1] O którym mowa w załączniku 2-D do Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1:

a) art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 nadal ma zastosowanie do dnia ... [dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia];

b) art. 20 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 oraz – bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 716/2013[1] – art. 9 tego rozporządzenia wykonawczego mają nadal zastosowanie do zakończenia procedur przewidzianych w art. 9 tego rozporządzenia wykonawczego, ale w żadnym wypadku nie dłużej niż do dnia ... [dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]; oraz

c) załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008 nadal ma zastosowanie do momentu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 33 niniejszego rozporządzenia.

3. Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 110/2008 traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji określoną w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

---

[1] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 716/2013 z dnia 25 lipca 2013 r: ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 110/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 21).

Artykuł 50

Środki przejściowe

1. Napoje spirytusowe, które nie spełniają wymogów niniejszego rozporządzenia, ale spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 110/2008 i które zostały wyprodukowane przed dniem ... [dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], nadal mogą być wprowadzane do obrotu do wyczerpania zapasów.

2. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu napoje spirytusowe, których opis, prezentacja lub etykietowanie nie są zgodne z art. 21 i 36 niniejszego rozporządzenia, ale są zgodne z art. 16 i 23 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 i które były etykietowane przed dniem ... [dwa tygodnie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], nadal mogą być wprowadzane do obrotu do wyczerpania zapasów.

3. Do dnia ... [sześć lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 46 zmieniających art. 3 pkt 2, 3, 9, 10, 11 i 12, art. 10 ust. 6 i 7 oraz art. 11, 12 i 13 lub uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez wprowadzenie odstępstwa od tych przepisów.

   Akty delegowane, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą być ściśle ograniczone do zaspokojenia wykazanych potrzeb wynikających z sytuacji na rynku.

   Komisja przyjmuje oddzielny akt delegowany w odniesieniu do każdej definicji, definicji technicznej lub wymogu w przepisach, o których mowa w akapicie pierwszym.

4. Art. 22–26, 31 i 32 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do wniosków o rejestrację lub o zatwierdzenie zmiany lub do wniosków o cofnięcie rejestracji, które w dniu ... [dwa tygodnie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] nie zostały jeszcze rozpatrzone. Do takich wniosków o rejestrację lub o zatwierdzenie zmiany nadal mają zastosowanie art. 17 ust. 4, 5 i 6 oraz art. 18 i 21 rozporządzenia (WE) nr 110/2008.

Przepisy dotyczące procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 27, 28 i 29 niniejszego rozporządzenia, nie mają zastosowania do wniosków o rejestrację lub o zatwierdzenie zmiany, w odniesieniu do których, odpowiednio, główne specyfikacje dokumentacji technicznej lub wniosek o zatwierdzenie zmiany zostały już opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do celów procedury sprzeciwu w dniu ... [dwa tygodnie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Do takich wniosków nadal ma zastosowanie art. 17 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 110/2008.

Przepisy dotyczące procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 27, 28 i 29 niniejszego rozporządzenia, nie mają także zastosowania do wniosku o cofnięcie rejestracji, który w dniu ... [dwa tygodnie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] nie został jeszcze rozpatrzony. Do takich wniosków o cofnięcie rejestracji nadal ma zastosowanie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 110/2008.

5. W odniesieniu do oznaczeń geograficznych zarejestrowanych zgodnie z rozdziałem III niniejszego rozporządzenia, w przypadku których wniosek o rejestrację nie był jeszcze rozpatrzony w dniu rozpoczęcia stosowania przewidzianych w art. 42 ust. 2 niniejszego rozporządzenia aktów wykonawczych ustanawiających szczegółowe przepisy dotyczące procedur, formy i przedstawiania wniosków, o których mowa w art. 23, rejestr może zapewnić bezpośredni dostęp do głównych specyfikacji dokumentacji technicznej w rozumieniu art. 17 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 110/2008.

6. W odniesieniu do oznaczeń geograficznych zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 110/2008 na wniosek państwa członkowskiego Komisja publikuje przedłożony przez to państwo członkowskie jednolity dokument w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Publikacji tej towarzyszy odesłanie do publikacji specyfikacji produktu i nie przeprowadza się po niej procedury sprzeciwu.

Artykuł 51

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... [dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

2. Niezależnie od ust. 1, art. 16, art. 20 lit. c), art. 21, 22 i 23, art. 24 ust. 1, 2 i 3, art. 24 ust. 4 akapit pierwszy i drugi, art. 24 ust. 8 i 9, art. 25–42, art. 46 i 47, art. 50 ust. 1, 4 i 6, załącznik I pkt 39 lit. d) i pkt 40 lit. d) oraz definicje określone w art. 3 odnoszące się do tych przepisów stosuje się od dnia ... [dwa tygodnie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

3. Akty delegowane przewidziane w art. 8, 19 i 50, przyjęte zgodnie z art. 46, oraz akty wykonawcze przewidziane w art. 8 ust. 4 oraz w art. 20, 43 i 44, przyjęte zgodnie z art. 47, stosuje się od dnia ... [dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

KATEGORIE NAPOJÓW SPIRYTUSOWYCH

1. Rum

a) Rum jest napojem spirytusowym wytwarzanym wyłącznie w drodze destylacji produktu otrzymanego poprzez fermentację alkoholową melasy lub syropu wytwarzanego w procesie produkcji cukru trzcinowego lub z samego soku z trzciny cukrowej, destylowany do poniżej 96 % obj. celem nadania destylatowi dostrzegalnych specyficznych organoleptycznych właściwości rumu.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w rumie wynosi 37,5 %.

c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) Rum nie jest aromatyzowany.

e) Rum, w celu dostosowania barwy, może zawierać wyłącznie dodatek karmelu.

f) Rum można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 20 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

g) W przypadku oznaczeń geograficznych zarejestrowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia nazwę prawną rum można uzupełnić:

(i) określeniem *„traditionnel”* lub *„tradicional”*, pod warunkiem że dany rum:

– został wytworzony w drodze destylacji do poniżej 90 % obj., po fermentacji alkoholowej surowców do wytwarzania alkoholu pochodzących wyłącznie z miejsca, w którym alkohol jest produkowany, oraz

– jego zawartość substancji lotnych jest równa lub większa niż 225 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj., oraz

– nie jest dosładzany;

(ii) określeniem „rolniczy”, pod warunkiem że dany rum spełnia wymogi określone w ppkt (i) i został wytworzony wyłącznie w drodze destylacji po fermentacji alkoholowej soku z trzciny cukrowej. Określenie „rolniczy” może być stosowane wyłącznie w przypadku oznaczenia geograficznego francuskiego departamentu zamorskiego lub autonomicznego regionu Madery.

Niniejsza litera pozostaje bez uszczerbku dla stosowania określenia „rolniczy”, *„traditionnel”* lub *„tradicional”* w odniesieniu do każdego produktu nieobjętego niniejszą kategorią, zgodnie z ich własnymi szczególnymi kryteriami.

2. *Whisky* lub *whiskey*

a) *Whisky* lub *whiskey* jest napojem spirytusowym wytwarzanym wyłącznie w drodze przeprowadzenia wszystkich poniższych operacji:

(i) destylacji zacieru słodowanych zbóż i całych ziaren niesłodowanych zbóż, lub bez dodatku tych ziaren, który został:

– scukrzony przez zawartą w słodzie diastazę, z udziałem lub bez udziału innych enzymów naturalnych,

– sfermentowany w wyniku działania drożdży;

(ii) każda destylacja jest prowadzona do poniżej 94,8 % obj. w celu zachowania przez destylat zapachu i smaku użytych surowców;

(iii) leżakowania destylatu końcowego przez co najmniej trzy lata w drewnianych beczkach o pojemności nieprzekraczającej 700 litrów.

Końcowy destylat, do którego można dodać wyłącznie wodę i czysty karmel (w celu barwienia), zachowuje barwę, zapach i smak nadane mu w wyniku procesu wytwarzania, o którym mowa w ppkt (i), (ii) oraz (iii).

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *whisky* lub *whiskey* wynosi 40 %.

c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) *Whisky* lub *whiskey* nie dosładza się, nawet w celu dopełnienia smaku, ani nie dodaje się do niej środków aromatyzujących, ani jakichkolwiek dodatków innych niż czysty karmel (E 150a), używany do dostosowania barwy.

e) Nazwę prawną *„whisky”* lub *„whiskey”* można uzupełnić określeniem „single malt” tylko wtedy, gdy jest ona destylowana wyłącznie ze słodowanego jęczmienia w jednej gorzelni.

3. Okowita zbożowa

a) Okowita zbożowa jest napojem spirytusowym wytwarzanym wyłącznie w drodze destylacji sfermentowanego zacieru z całych ziaren zbóż, którego właściwości organoleptyczne pochodzą od użytych surowców.

b) Z wyjątkiem napoju *„Korn”* minimalna objętościowa zawartość alkoholu w okowicie zbożowej wynosi 35 % obj.

c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) Okowita zbożowa nie jest aromatyzowana.

e) Jako środek służący dostosowaniu barwy okowita zbożowa może zawierać wyłącznie karmel.

f) Okowitę zbożową można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 10 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

g) Okowita zbożowa może być opatrzona nazwą prawną „brandy zbożowa”, jeśli została wytworzona przez destylację do poniżej 95 % obj. sfermentowanego zacieru z całych ziaren zbóż, a jej właściwości organoleptyczne pochodzą od użytych surowców.

h) W nazwie prawnej „okowita zbożowa” lub „brandy zbożowa” wyraz „zbożowa” można zastąpić nazwą zboża użytego wyłącznie w produkcji napoju spirytusowego.

4. Okowita z wina

a) Okowita z wina jest napojem spirytusowym spełniającym następujące wymogi:

(i) jest wytwarzana wyłącznie w drodze destylacji do poniżej 86 % obj. wina, wina wzmocnionego do destylacji lub destylatu winnego destylowanego do poniżej 86 % obj.;

(ii) jej zawartość substancji lotnych jest równa lub większa niż 125 gramów w hektolitrze alkoholu 100 % obj.;

(iii) jej maksymalna zawartość metanolu wynosi 200 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w okowicie z wina wynosi 37,5 %.

c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) Okowita z wina nie jest aromatyzowana. Nie wyklucza to tradycyjnych metod produkcji.

e) Jako środek służący dostosowaniu barwy okowita z wina może zawierać wyłącznie karmel.

f) Okowitę z wina można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 20 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

g) W przypadku gdy okowita z wina była leżakowana, może ona być nadal wprowadzana do obrotu jako „okowita z wina", pod warunkiem że okres leżakowania był równy okresowi leżakowania przewidzianemu dla napojów spirytusowych zdefiniowanych w kategorii 5, lub dłuższy od tego okresu.

h) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania określenia *„Branntwein" w* połączeniu z określeniem *„essig"* w odniesieniu do prezentacji i etykietowania octu.

5. *Brandy* lub *Weinbrand*

a) *Brandy* lub *Weinbrand* jest napojem spirytusowym spełniającym następujące wymogi:

(i) jest wytwarzana z okowity z wina, do której można dodać destylat winny, pod warunkiem że destylat winny został destylowany do poniżej 94,8 % obj. i w wyrobie gotowym zawartość alkoholu pochodzącego z destylatu nie przekracza maksymalnie 50 %;

(ii) była leżakowana przez co najmniej:

– rok w dębowych pojemnikach o pojemności co najmniej 1000 litrów każdy; lub

– sześć miesięcy w beczkach dębowych o pojemności mniejszej niż 1000 litrów każdy;

(iii) jej zawartość substancji lotnych jest równa lub większa niż 125 gramów w hektolitrze alkoholu 100 % obj. i pochodzi wyłącznie z destylacji użytych surowców;

(iv) jej maksymalna zawartość metanolu wynosi 200 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *brandy* lub *Weinbrand* wynosi 36 %.

c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) *Brandy* lub *Weinbrand* nie jest aromatyzowana. Nie wyklucza to tradycyjnych metod produkcji.

e) Jako środek służący dostosowaniu barwy *brandy* lub *Weinbrand* może zawierać wyłącznie karmel.

f) *Brandy* lub *Weinbrand* można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 35 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

6. Okowita z wytłoków z winogron

a) Okowita z wytłoków z winogron jest napojem spirytusowym spełniającym następujące wymogi:

(i) jest wytwarzana wyłącznie z wytłoków z winogron sfermentowanych i destylowanych bezpośrednio przez odparowanie albo po dodaniu wody oraz spełnione są oba poniższe warunki:

– każda destylacja jest prowadzona do poniżej 86 % obj.,

– pierwszą destylację wykonuje się w obecności samych wytłoków*;*

(ii) do wytłoków z winogron można dodać osady drożdżowe w ilości nieprzekraczającej 25 kg na 100 kg użytych wytłoków z winogron;

(iii) ilość alkoholu z osadów drożdżowych nie może przekraczać 35 % całkowitej zawartości alkoholu w wyrobie gotowym;

(iv) jej zawartość substancji lotnych jest równa lub większa niż 140 gramów w hektolitrze alkoholu 100 % obj. i ma maksymalną zawartość metanolu w ilości 1000 gramów w hektolitrze alkoholu 100 % obj.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w okowicie z wytłoków z winogron wynosi 37,5 %.

c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) Okowita z wytłoków z winogron nie jest aromatyzowana. Nie wyklucza to tradycyjnych metod produkcji.

e) Jako środek służący dostosowaniu barwy okowita z wytłoków z winogron może zawierać wyłącznie karmel.

f) Okowitę z wytłoków z winogron można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 20 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

7. Okowita z wytłoków z owoców

a) Okowita z wytłoków z owoców jest napojem spirytusowym spełniającym następujące wymogi:

(i) jest wytwarzana wyłącznie w drodze fermentacji i destylacji wytłoków z owoców innych niż wytłoki z winogron oraz spełnione są oba poniższe warunki:

– każda destylacja jest prowadzona do poniżej 86 % obj.,

– pierwszą destylację wykonuje się w obecności samych wytłoków*;*

(ii) jej minimalna zawartość substancji lotnych równa jest 200 gramom na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

(iii) jej maksymalna zawartość metanolu wynosi 1500 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

(iv) w przypadku okowity z wytłoków z owoców pestkowych maksymalna zawartość kwasu cyjanowodorowego wynosi 7 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w okowicie z wytłoków z owoców wynosi 37,5 % obj.

c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) Okowita z wytłoków z owoców nie jest aromatyzowana.

e) Jako środek służący dostosowaniu barwy okowita z wytłoków z owoców może zawierać wyłącznie karmel.

f) Okowitę z wytłoków z owoców można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 20 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

g) Nazwa prawna składa się z nazwy owocu, po której następuje określenie „okowita z wytłoków”. W przypadku użycia wytłoków z większej liczby gatunków owoców nazwa prawna brzmi: „okowita z wytłoków z owoców” i może być uzupełniona nazwą każdego z użytych owoców, wymienionych w porządku malejącym według użytych ilości.

8. Okowita z rodzynków lub *raisin brandy*

a) Okowita z rodzynków lub *raisin brandy* jest napojem spirytusowym wytwarzanym wyłącznie w drodze destylacji produktu otrzymanego poprzez fermentację alkoholową ekstraktu suszonych winogron odmian „Czarna Koryntka” lub „Muszkatel z Aleksandrii”, destylowanego do poniżej 94,5 % obj. w celu zachowania przez destylat zapachu i smaku użytych surowców.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w okowicie z rodzynków lub *raisin brandy* wynosi 37,5 % obj.

c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) Okowita z rodzynków lub *raisin brandy* nie jest aromatyzowana.

e) Jako środek służący dostosowaniu barwy okowita z rodzynków lub *raisin brandy* może zawierać wyłącznie karmel.

f) Okowitę z rodzynków lub *raisin brandy* można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 20 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

9. Okowita z owoców

a) Okowita z owoców jest napojem spirytusowym spełniającym następujące wymogi:

(i) jest wytwarzana wyłącznie w drodze fermentacji alkoholowej i destylacji, z pestkami lub bez, świeżych i mięsistych owoców, w tym bananów, lub moszczu takich owoców, jagód lub warzyw;

(ii) każda destylacja jest prowadzona do poniżej 86 % obj. w celu zachowania przez destylat zapachu i smaku użytych surowców;

(iii) jej zawartość substancji lotnych jest równa lub większa niż 200 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

(iv) w przypadku okowit z owoców pestkowych, zawartość kwasu cyjanowodorowego nie przekracza 7 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.

b) Maksymalna zawartość metanolu w okowicie z owoców wynosi 1000 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj., z następującymi wyjątkami:

(i) w przypadku okowity z owoców wytwarzanej z następujących owoców lub jagód, i w odniesieniu do których maksymalna zawartość metanolu wynosi jednak 1200 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.:

– jabłko (*Malus domestica* Borkh.),

– morele (*Prunus armeniaca* L.),

– śliwa domowa (*Prunus domestica* L.),

– śliwka quetsch (*Prunus domestica* L.),

– śliwa mirabelka (*Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.),

– brzoskwinie (*Prunus persica* (L.) Batsch),

– gruszka (*Pyrus communis* L.), z wyjątkiem gruszek odmiany Williams (*Pyrus communis* L. cv „Williams”),

– jeżyny (*Rubus* sect. *Rubus*),

– maliny (*Rubus idaeus* L.);

(ii) w przypadku okowity z owoców wytwarzanej z następujących owoców lub jagód, i w odniesieniu do których maksymalna zawartość metanolu wynosi 1350 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.:

– pigwy (*Cydonia oblonga* Mill.),

– jagody jałowca pospolitego (*Juniperus communis* L. lub *Juniperus oxicedrus* L.),

– gruszki odmiany Williams (*Pyrus communis* L. cv „Williams”),

– czarna porzeczka (*Ribes nigrum L.*),

– czerwona porzeczka (*Ribes rubrum* L.),

– dzika róża (*Rosa canina* L.),

– bez czarny (*Sambucus nigra* L.),

– jarząb pospolity (*Sorbus aucuparia* L.),

– jarząb domowy (*Sorbus domestica* L.),

– jarząb brekinia (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz).

c) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w okowicie z owoców wynosi 37,5 % obj.

d) Okowita z owoców nie jest barwiona.

e) Niezależnie od lit. d) niniejszej kategorii oraz na zasadzie odstępstwa od kategorii żywności 14.2.6 w części E załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 można użyć karmelu w celu dostosowania barwy okowity z owoców, która dojrzewała przez co najmniej rok w kontakcie z drewnem.

f) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

g) Okowita z owoców nie jest aromatyzowana.

h) Okowitę z owoców można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 18 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

i) Nazwą prawną okowity z owoców jest „okowita", uzupełniona nazwą owocu, jagody lub warzywa. W językach bułgarskim, czeskim, chorwackim, greckim, polskim, rumuńskim, słowackim i słoweńskim ta nazwa prawna może być wyrażona jako nazwa owocu, jagody lub warzywa, uzupełniona przyrostkiem.

Ewentualnie:

(i) nazwą prawną, o której mowa w akapicie pierwszym, może być nazwa „*wasser*" użyta wraz z nazwą owocu; lub

(ii) poniższe nazwy prawne mogą być używane w następujących przypadkach:

– *„kirsch” w* odniesieniu do okowity z wiśni (*Prunus avium* (L.) L.),

– „śliwka”, „quetsch” lub „śliwowica” w odniesieniu do okowity ze śliwek (*Prunus domestica* L.),

– „mirabelka” w odniesieniu do okowity ze śliw mirabelek (*Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.),

– „chruścina jagodna” w odniesieniu do okowity z owoców chruściny jagodnej (*Arbutus unedo* L.),

– „Golden Delicious” w odniesieniu do okowity z jabłek (*Malus domestica* var. „Golden Delicious”),

– *„Obstler”* w odniesieniu do okowity wytwarzanej z owoców, z jagodami lub bez, pod warunkiem że co najmniej 85 % zacieru pochodzi z różnych odmian jabłek lub gruszek, lub obu.

Nazwa *„Williams”* lub „williams” może być używana tylko do wprowadzania do obrotu okowity z gruszek wytwarzanej wyłącznie z gruszek odmiany „Williams”.

Jeżeli istnieje ryzyko, że konsument będzie miał trudności ze zrozumieniem jednej z nazw prawnych niezawierających wyrazu „okowita”, o którym mowa w niniejszej literze, opis, prezentacja i etykietowanie zawierają słowo „okowita”, które może być uzupełnione wyjaśnieniem.

j) W przypadku łącznej destylacji dwóch lub większej liczby rodzajów owoców, jagód lub warzyw produkt jest wprowadzany do obrotu pod nazwą prawną:

– „okowita z owoców” w odniesieniu do napojów spirytusowych wytwarzanych wyłącznie w drodze destylacji owoców lub jagód, lub obu,

– „okowita z warzyw” w odniesieniu do napojów spirytusowych wytwarzanych wyłącznie w drodze destylacji warzyw, lub

– „okowita z owoców i warzyw” w odniesieniu do napojów spirytusowych wytwarzanych w drodze destylacji połączenia owoców, jagód i warzyw.

Nazwę prawną można uzupełnić nazwami każdego z owoców, jagód lub warzyw, wymienionych w porządku malejącym według użytych ilości.

10. Okowita z cydru, okowita z perry oraz okowita z cydru i perry

a) Okowita z cydru, okowita z perry oraz okowita z cydru i perry są napojami spirytusowymi spełniającymi następujące wymogi:

(i) wytwarzane są one wyłącznie w drodze destylacji cydru lub perry do poniżej 86 % obj., w celu zachowania przez destylat zapachu i smaku użytych owoców;

(ii) ich zawartość substancji lotnych jest równa lub większa niż 200 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

(iii) ich maksymalna zawartość metanolu wynosi 1000 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w okowicie z cydru, okowicie z perry oraz okowicie z cydru i perry wynosi 37,5 % obj.

c) Nie zawierają dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) Okowita z cydru, okowita z perry ani okowita z cydru i perry nie są aromatyzowane. Nie wyklucza to tradycyjnych metod produkcji.

e) Jako środek służący dostosowaniu barwy okowita z cydru, okowita z perry oraz okowita z cydru i perry mogą zawierać wyłącznie karmel.

f) Okowitę z cydru, okowitę z perry oraz okowitę z cydru i perry można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 15 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

g) Nazwą prawną jest:

– „okowita z cydru” w odniesieniu do napojów spirytusowych wytworzonych wyłącznie w drodze destylacji cydru,

– „okowita z perry” w odniesieniu do napojów spirytusowych wytworzonych wyłącznie w drodze destylacji perry, lub

– „okowita z cydru i perry” w odniesieniu do napojów spirytusowych wytworzonych w drodze destylacji cydru i perry.

11. Okowita miodowa

a) Okowita miodowa jest napojem spirytusowym spełniającym następujące wymogi:

(i) jest wytwarzana wyłącznie w drodze fermentacji i destylacji zacieru miodu;

(ii) jest destylowana do poniżej 86 % obj. w celu zachowania przez destylat właściwości organoleptycznych użytych surowców.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w okowicie miodowej wynosi 35 %.

c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) Okowita miodowa nie jest aromatyzowana.

e) Jako środek służący dostosowaniu barwy okowita miodowa może zawierać wyłącznie karmel.

f) Okowitę miodową można dosładzać wyłącznie miodem w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 20 gramów miodu na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

12. *Hefebrand* lub okowita z osadu drożdżowego

a) *Hefebrand* lub okowita z osadu drożdżowego jest napojem spirytusowym wytwarzanym wyłącznie w drodze destylacji drożdżowego osadu winiarskiego, drożdżowego osadu piwnego lub osadu ze sfermentowanych owoców do poniżej 86 % obj.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *Hefebrand* lub okowicie z osadu drożdżowego wynosi 38 %.

c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) *Hefebrand* lub okowita z osadu drożdżowego nie jest aromatyzowana.

e) Jako środek służący dostosowaniu barwy *Hefebrand* lub okowita z osadu drożdżowego może zawierać wyłącznie karmel.

f) *Hefebrand* lub okowitę z osadu drożdżowego można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 20 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

g) Nazwę prawną „*Hefebrand*" lub „okowita z osadu drożdżowego" uzupełnia się nazwami użytych surowców.

13. Okowita z piwa

a) Okowita z piwa jest napojem spirytusowym wytwarzanym wyłącznie w drodze bezpośredniej destylacji pod normalnym ciśnieniem świeżego piwa, którego objętościowa zawartość alkoholu wynosi mniej niż 86 %., dzięki czemu powstały destylat zachowuje właściwości organoleptyczne pochodzące z piwa.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w okowicie z piwa wynosi 38 % obj.

c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) Okowita z piwa nie jest aromatyzowana.

e) Jako środek służący dostosowaniu barwy okowita z piwa może zawierać wyłącznie karmel.

f) Okowitę z piwa można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 20 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

14. *Topinambur* lub okowita ze słonecznika bulwiastego

a) *Topinambur* lub okowita ze słonecznika bulwiastego jest napojem spirytusowym wytwarzanym wyłącznie w drodze fermentacji i destylacji do poniżej 86 % obj. bulw słonecznika bulwiastego (*Helianthus tuberosus L.*).

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *topinamburze* lub okowicie ze słonecznika bulwiastego wynosi 38 %.

c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.

d) *Topinambur* lub okowita ze słonecznika bulwiastego nie jest aromatyzowana.

e) Jako środek służący dostosowaniu barwy *topinambur* lub okowita ze słonecznika bulwiastego może zawierać wyłącznie karmel.

f) *Topinambur* lub okowitę ze słonecznika bulwiastego można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 20 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

15. Wódka

a) Wódka jest napojem spirytusowym wytwarzanym z alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego otrzymywanym w wyniku fermentacji – przeprowadzanej z użyciem drożdży – któregokolwiek z wymienionych poniżej:

– ziemniaków albo zbóż, albo obu,

– innych surowców rolniczych,

który jest następnie destylowany w sposób zapewniający selektywną redukcję właściwości organoleptycznych użytych surowców oraz produktów ubocznych fermentacji.

Po przeprowadzeniu tego procesu destylat można poddać dodatkowej destylacji lub działaniu odpowiednich substancji pomocniczych w przetwórstwie, włącznie z filtrowaniem przez aktywowany węgiel drzewny, celem nadania mu szczególnych właściwości organoleptycznych.

Maksymalne poziomy pozostałości odnoszące się do alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego użytego do produkcji wódki muszą odpowiadać poziomom określonym w art. 5 lit. d), z wyjątkiem poziomu metanolu, który nie może przekraczać 10 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w wódce wynosi 37,5 %.

c) Jako środki aromatyzujące dodawać można jedynie naturalne substancje aromatyczne lub preparaty aromatyczne, które występują w destylacie otrzymanym ze sfermentowanych surowców. Ponadto, poza smakiem dominującym, produktowi można nadać szczególne właściwości organoleptyczne.

d) Wódka nie może być barwiona.

e) Wódkę można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 8 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

f) W opisie, prezentacji lub etykietowaniu wódki, która nie jest wytwarzana wyłącznie z ziemniaków lub zbóż, lub z obu, używa się wyraźnie widocznego określenia „wytworzona z…", uzupełnionego nazwami surowców użytych do wytworzenia alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego. Określenie to znajduje się w tym samym polu widzenia co nazwa prawna.

g) Nazwa prawna *„vodka"* może być używana w każdym państwie członkowskim.

16. Okowita (uzupełniona nazwą owocu, jagód lub orzechów) otrzymana w wyniku macerowania i destylacji

a) Okowita (uzupełniona nazwą owocu, jagód lub orzechów) otrzymana w wyniku macerowania i destylacji jest napojem spirytusowym spełniającym następujące wymogi:

(i) została wyprodukowana:

– w wyniku macerowania owoców, jagód lub orzechów wymienionych w ppkt (ii), częściowo sfermentowanych lub nie, z ewentualnym dodatkiem maksymalnie 20 litrów alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego lub okowity lub destylatu pochodzącego z tego samego owocu, jagód lub orzechów, lub ich połączenia, na 100 kg sfermentowanych owoców, jagód lub orzechów,

– po której następuje destylacja; każdy etap destylacji jest prowadzony do poniżej 86 % obj.;

(ii) jest wytwarzana z następujących owoców, jagód lub orzechów:

– aronia (*Aronia* Medik. nom cons.),

– aronia czarna (*Aronia melanocarpa (*Michx.*)* Elliott),

– kasztan jadalny (*Castanea sativa* Mill.),

– owoce cytrusowe (*Citrus* spp.),

– orzech laskowy (*Corylus avellana* L.),

– bażyna czarna (*Empetrum nigrum* L.),

– truskawka (*Fragaria* spp.),

– rokitnik zwyczajny (*Hippophae rhamnoides* L.),

– ostrokrzew (*Ilex aquifolium* i *Ilex cassine* L.),

– dereń jadalny lub dereń właściwy (*Cornus mas*),

– orzech włoski (*Juglans regia* L.),

– banan (*Musa* spp.),

– mirt zwyczajny (*Myrtus communis* L.),

– opuncja (*Opuntia ficus-indica* (L.) Mill.),

– męczennica jadalna (*Passiflora edulis* Sims),

– czeremcha (*Prunus padus* L.),

– tarnina (*Prunus spinosa* L.),

– czarna porzeczka (*Ribes nigrum* L.),

– biała porzeczka (*Ribes niveum* Lindl.),

– czerwona porzeczka (*Ribes rubrum* L.),

– agrest (*Ribes uva-crispa* L. syn. *Ribes grossularia*),

– dzika róża (*Rosa canina* L.),

– malina arktyczna (*Rubus arcticus* L.),

– malina moroszka (*Rubus chamaemorus* L.),

– jeżyna (*Rubus* sect. Rubus),

– malina (*Rubus idaeus* L.),

– bez czarny (*Sambucus nigra* L.),

– jarząb pospolity (*Sorbus aucuparia* L.),

– jarząb domowy (*Sorbus domestica* L.),

– jarząb brekinia (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz),

– śliwiec słodki (*Spondias dulcis* Parkinson),

– ubos (*Spondias mombin* L.),

– borówka wysoka (*Vaccinium corymbosum* L.),

– żurawina (*Vaccinium oxycoccos* L.),

– borówka czarna (*Vaccinium myrtillus* L.),

– borówka brusznica (*Vaccinium vitis-idaea* L.).

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w okowicie (uzupełnionej nazwą owocu, jagód lub orzechów) otrzymanej w wyniku macerowania i destylacji wynosi 37,5 %.

c) Okowita (uzupełniona nazwą owocu, jagód lub orzechów) otrzymana w wyniku macerowania i destylacji nie jest aromatyzowana.

d) Okowita (uzupełniona nazwą owocu, jagód lub orzechów) otrzymana w wyniku macerowania i destylacji nie jest barwiona.

e) Niezależnie od lit. d) oraz na zasadzie odstępstwa od kategorii żywności 14.2.6 w części E załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, można użyć karmelu w celu dostosowania barwy okowity (uzupełnionej nazwą owocu, jagód lub orzechów) otrzymanej w wyniku macerowania i destylacji, która dojrzewała przez co najmniej rok w kontakcie z drewnem.

f) Okowitę (uzupełnioną nazwą owocu, jagód lub orzechów) otrzymaną w wyniku macerowania i destylacji można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 18 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

g) W odniesieniu do opisu, prezentacji i etykietowania okowity (uzupełnionej nazwą owocu, jagód lub orzechów) otrzymanej w wyniku macerowania i destylacji, określenie „otrzymana w wyniku macerowania i destylacji” musi pojawić się w opisie, prezentacji lub etykietowaniu, zapisane przy pomocy czcionki takiego samego kroju, wielkości i koloru co określenie „okowita (uzupełnione nazwą owocu, jagód lub orzechów)” oraz w tym samym polu widzenia, a w przypadku butelek – na przedniej etykiecie.

17. *Geist* (uzupełniony nazwą użytego owocu lub innego surowca)

a) *Geist* (uzupełniony nazwą użytego owocu lub innego surowca) jest napojem spirytusowym wytwarzanym w drodze macerowania niesfermentowanych owoców i jagód wymienionych w kategorii 16 lit. a) ppkt (ii) lub warzyw, orzechów, innych surowców roślinnych, takich jak zioła lub płatki róż, lub grzybów w alkoholu etylowym pochodzenia rolniczego, po której następuje destylacja do poniżej 86 % obj.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *Geist* (uzupełnionym nazwą użytego owocu lub innego surowca) wynosi 37,5 %.

c) *Geist* (uzupełniony nazwą użytego owocu lub innego surowca) nie jest aromatyzowany.

d) *Geist* (uzupełniony nazwą użytego owocu lub innego surowca) nie jest barwiony.

e) *Geist* (uzupełniony nazwą użytego owocu lub innego surowca) można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 10 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

f) Określenie „*geist*" poprzedzone określeniem innym niż nazwa owocu, rośliny lub innego surowca można uzupełnić nazwą prawną innych napojów spirytusowych i napojów alkoholowych, pod warunkiem że takie użycie nie wprowadza konsumenta w błąd.

18. Goryczka

a) Goryczka jest napojem spirytusowym wytwarzanym z destylatu goryczki otrzymanego w wyniku fermentacji korzeni goryczki z dodatkiem lub bez dodatku alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w goryczce wynosi 37,5 %.

c) Goryczka nie jest aromatyzowana.

19. Napój spirytusowy aromatyzowany jałowcem

a) Napój spirytusowy aromatyzowany jałowcem jest napojem spirytusowym wytwarzanym poprzez aromatyzowanie alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, okowity zbożowej lub destylatu zbożowego, lub ich połączenia, jagodami jałowca (*Juniperus communis* L. lub *Juniperus oxicedrus* L.).

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w napoju spirytusowego aromatyzowanego jałowcem wynosi 30 %.

c) Oprócz jagód jałowca można dodatkowo użyć substancji aromatycznych lub preparatów aromatycznych, roślin o właściwościach aromatyzujących lub części roślin o właściwościach aromatyzujących, lub ich połączenia, lecz charakterystyczne właściwości organoleptyczne jałowca muszą być wyczuwalne, nawet jeżeli zdarza się, że są osłabione.

d) Napój spirytusowy aromatyzowany jałowcem może być opatrzony nazwami prawnymi „*Wacholder”* lub „*genebra”*.

20. *Gin*

a) *Gin* jest napojem spirytusowym aromatyzowanym jałowcem, wytwarzanym poprzez aromatyzowanie jagodami jałowca (*Juniperus communis* L.) alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *ginie* wynosi 37,5 %.

c) Przy produkcji *ginu* można używać wyłącznie substancji aromatycznych lub preparatów aromatycznych w sposób zapewniający dominację smaku jałowca.

d) Określenie *„gin”* można uzupełnić określeniem *„dry”*, jeżeli nie zawiera on dodatku przekraczającego 0,1 grama produktów słodzących na litr gotowego wyrobu, wyrażonych jako cukier inwertowany.

21. *Gin* destylowany

a) *Gin* destylowany jest jednym z poniższych:

(i) napojem spirytusowym aromatyzowanym jałowcem, wytwarzanym wyłącznie poprzez destylację alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego o początkowej objętościowej zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 96 %, z dodatkiem jagód jałowca (*Juniperus communis* L.) i innych naturalnych składników botanicznych, pod warunkiem że smak jałowca jest dominujący;

(ii) połączeniem produktu takiej destylacji i alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego o tym samym składzie, czystości i zawartości alkoholu; do aromatyzowania *ginu* destylowanego można użyć również substancji aromatycznych lub preparatów aromatycznych określonych w kategorii 20 lit. c).

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *ginie* destylowanym wynosi 37,5 %.

c) *Gin* wytwarzany w prosty sposób przez dodanie esencji lub aromatów do alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego nie jest uważany za *gin* destylowany.

d) Określenie *„gin* destylowany*”* można uzupełnić lub łączyć z określeniem *„dry”*, jeżeli nie zawiera on dodatku przekraczającego 0,1 grama produktów słodzących na litr gotowego wyrobu, wyrażonych jako cukier inwertowany.

22. *London gin*

a) *London gin* jest *ginem* destylowanym, który spełnia następujące wymogi:

(i) jest wytwarzany wyłącznie z alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, o maksymalnej zawartości metanolu nieprzekraczającej 5 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj., którego smak nadawany jest wyłącznie poprzez destylację alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego z wszystkimi użytymi naturalnymi materiałami roślinnymi;

(ii) powstały w ten sposób destylat ma zawartość alkoholu co najmniej 70 % obj.;

(iii) jakikolwiek dodawany alkohol etylowy pochodzenia rolniczego jest zgodny z wymogami określonymi w art. 5, przy czym maksymalna zawartość metanolu wynosi 5 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.;

(iv) nie jest barwiony;

(v) nie jest dosładzany w ilości przekraczającej 0,1 grama produktów słodzących na litr gotowego wyrobu, wyrażonych jako cukier inwertowany;

(vi) nie zawiera jakichkolwiek innych składników poza składnikami, o których mowa w ppkt (i), (iii) i (iv) oraz wodą.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *London gin* wynosi 37,5 %.

c) Określenie *„London gin”* można uzupełnić lub łączyć z określeniem *„dry”*.

23. Napój spirytusowy aromatyzowany kminkiem lub *Kümmel*

a) Napój spirytusowy aromatyzowany kminkiem lub *Kümmel* jest napojem spirytusowym wytwarzanym poprzez aromatyzowanie alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego kminkiem (*Carum carvi* L.).

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w napoju spirytusowym aromatyzowanym kminkiem lub *Kümmel* wynosi 30 %.

c) Można użyć dodatkowo substancji aromatycznych lub preparatów aromatycznych, ale smak kminku jest dominujący.

24. *Akvavit* lub *aquavit*

a) *Akvavit* lub *aquavit* jest napojem spirytusowym aromatyzowanym nasionami kminku lub kopru, lub obu, wytwarzany z zastosowaniem alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, aromatyzowanego destylatem z roślin lub przyprawami korzennymi.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *akvavit* lub *aquavit* wynosi 37,5 %.

c) Dodatkowo można użyć naturalnych substancji aromatycznych lub preparatów aromatycznych, lub obu, jednak smak tych napojów pochodzi w znacznej mierze z destylatów nasion kminku (*Carum carvi* L.) lub kopru (*Anethum graveolens* L.), lub obu, przy czym użycie olejków eterycznych jest zakazane.

d) W smaku nie dominują w sposób oczywisty substancje gorzkie; zawartość suchego ekstraktu nie przekracza 1,5 grama w 100 mililitrach.

25. Napój spirytusowy anyżowy

a) Napój spirytusowy anyżowy jest napojem spirytusowym wytwarzanym poprzez aromatyzowanie alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego naturalnymi ekstraktami anyżu gwiazdkowatego (*Illicium verum* Hook f.), anyżu zielonego (*Pimpinella anisum* L.), kopru włoskiego (*Foeniculum vulgare* Mill.) lub jakichkolwiek innych roślin zawierających ten sam główny składnik aromatyzujący przy zastosowaniu jednego z następujących procesów lub ich połączenia:

(i) macerowania lub destylacji, lub obu;

(ii) destylacji alkoholu przy użyciu nasion lub innych części wyżej wymienionych roślin;

(iii) dodania naturalnych destylowanych ekstraktów z roślin o smaku anyżu.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w napoju spirytusowym anyżowym wynosi 15 %.

c) Napój spirytusowy anyżowy może być aromatyzowany jedynie za pomocą preparatów aromatycznych i naturalnych substancji aromatycznych.

d) Można używać również innych naturalnych ekstraktów lub nasion aromatycznych, lecz smak anyżu musi być dominujący.

26. *Pastis*

a) *Pastis* jest napojem spirytusowym anyżowym zawierającym również naturalne ekstrakty korzenia lukrecji (*Glycyrrhiza* spp.), co wiąże się z obecnością barwników znanych jako „chalkony” oraz kwasu glicyryzynowego, którego minimalny i maksymalny poziom wynoszą, odpowiednio, 0,05 i 0,5 grama na litr.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *pastis* wynosi 40 %.

c) *Pastis* może być aromatyzowany jedynie za pomocą preparatów aromatycznych i naturalnych substancji aromatycznych.

d) *Pastis* zawiera mniej niż 100 gramów produktów słodzących w litrze, wyrażonych jako cukier inwertowany, a minimalny i maksymalny poziom anetolu wynosi, odpowiednio, 1,5 i 2 gramy w litrze.

27. *Pastis de Marseille*

a) *Pastis de Marseille* jest to *pastis* o wyraźnym smaku anyżu, o zawartości anetolu wynoszącej od 1,9 do 2,1 grama w litrze.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *pastis de Marseille* wynosi 45 %.

c) *Pastis de Marseille* może być aromatyzowany jedynie za pomocą preparatów aromatycznych i naturalnych substancji aromatycznych.

28. *Anis* lub *janeževec*

a) *Anis* lub *janeževec* jest napojem spirytusowym anyżowym, którego charakterystyczny smak pochodzi wyłącznie z anyżu (*Pimpinella anisum* L.), anyżu gwiazdkowatego (*Illicum verum* Hook f.) lub kopru włoskiego (*Foeniculum vulgare* Mill.), lub ich połączenia.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *anis* lub *janeževec* wynosi 35 % obj.

c) *Anis* lub *janeževec* może być aromatyzowany jedynie za pomocą preparatów aromatycznych i naturalnych substancji aromatycznych.

29. *Anis* destylowany

a) *Anis* destylowany jest to *anis* zawierający alkohol destylowany z udziałem nasion, o których mowa w kategorii 28 lit. a), oraz, w przypadku oznaczeń geograficznych, mastyksu i innych aromatycznych nasion, roślin lub owoców, pod warunkiem że taki alkohol odpowiada co najmniej 20 % zawartości alkoholu w *anis* destylowanym.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *anis* destylowanym wynosi 35 %.

c) *Anis* destylowany może być aromatyzowany jedynie za pomocą preparatów aromatycznych i naturalnych substancji aromatycznych.

30. Gorzki napój spirytusowy lub *bitter*

a) Gorzki napój spirytusowy lub *bitter* jest napojem spirytusowym o dominującym gorzkim smaku, wytwarzanym poprzez aromatyzowanie alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego lub destylatu pochodzenia rolniczego, lub obu, substancjami aromatycznymi lub preparatami aromatycznymi, lub oboma.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w gorzkim napoju spirytusowym lub *bitter* wynosi 15 %.

c) Bez uszczerbku dla stosowania takich określeń w prezentacji i etykietowaniu środków spożywczych innych niż napoje spirytusowe, gorzki napój spirytusowy lub *bitter* mogą być również wprowadzane do obrotu pod nazwami „gorzki" („gorzka", „gorzkie") lub „*bitter*", z użyciem lub bez użycia innego określenia.

d) Niezależnie od lit. c), określenie „gorzki" („gorzka", „gorzkie") lub *„bitter"* może być stosowane w opisie, prezentacji i etykietowaniu gorzkich likierów.

31. Wódka smakowa

a) Wódka smakowa jest wódką, której nadano dominujący smak inny niż smak surowców użytych do produkcji wódki.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w wódce smakowej wynosi 37,5 %.

c) Wódkę smakową można dosładzać, kupażować, aromatyzować, leżakować lub barwić.

d) Jeżeli wódka smakowa jest dosładzana, produkt końcowy musi zawierać mniej niż 100 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

e) Nazwą prawną wódki smakowej może być również nazwa któregokolwiek dominującego smaku połączona z wyrazem „wódka". Określenie „wódka" można zastąpić w każdym języku urzędowym Unii określeniem *„vodka"*.

32. Napój spirytusowy aromatyzowany tarniną *lub pacharán*

a) Napój spirytusowy aromatyzowany tarniną lub *pacharán* jest napojem spirytusowym, w którym dominujący jest smak tarniny i który jest wytwarzany w drodze macerowania owoców tarniny (*Prunus spinosa*) w alkoholu etylowym pochodzenia rolniczego, z dodatkiem naturalnych ekstraktów anyżu lub destylatów anyżu, lub obu.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w napoju spirytusowym aromatyzowanym tarniną lub *pacharán* wynosi 25 %.

c) Do produkcji napoju spirytusowego aromatyzowanego tarniną lub *pacharán* wykorzystuje się co najmniej 125 gramów owoców tarniny na litr gotowego wyrobu.

d) Zawartość produktów słodzących wyrażonych jako cukier inwertowany w napoju spirytusowym aromatyzowanym tarniną lub *pacharán* mieści się w przedziale 80–250 gramów na litr gotowego produktu.

e) Właściwości organoleptyczne, barwa i smak napoju spirytusowego aromatyzowanego tarniną lub *pacharán* pochodzą wyłącznie z użytych owoców i anyżu.

f) Określenia *„pacharán”* można używać jako nazwy prawnej jedynie wówczas, gdy produkt jest wytwarzany w Hiszpanii. W przypadku gdy produkt wytwarzany jest poza Hiszpanią, określenie *„pacharán”* może być stosowane jedynie jako uzupełnienie nazwy prawnej „napój spirytusowy aromatyzowany tarniną” oraz pod warunkiem że towarzyszy jej sformułowanie: „wyprodukowano w ...” po którym następuje nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego produkcji.

33. Likier

a) Likier jest napojem spirytusowym:

(i) o minimalnej zawartości produktów słodzących, wyrażonych jako cukier inwertowany:

– 70 gramów na litr w przypadku likierów czereśniowych lub wiśniowych, w których alkohol etylowy zawiera wyłącznie okowitę z czereśni lub wiśni,

– 80 gramów na litr w przypadku likierów, które są aromatyzowane wyłącznie przy użyciu goryczki lub podobnej rośliny lub piołunu,

– 100 gramów na litr we wszystkich pozostałych przypadkach;

(ii) wytwarzany z zastosowaniem alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego lub destylatu pochodzenia rolniczego, lub jednego lub większej liczby napojów spirytusowych, lub ich połączenia, dosładzany i z dodatkiem jednego lub więcej aromatów, produktów pochodzenia rolniczego lub środków spożywczych.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w likierze wynosi 15 %.

c) Do produkcji likieru można wykorzystywać substancje aromatyczne i preparaty aromatyczne.

Niżej wymienione likiery można jednak aromatyzować jedynie za pomocą aromatyzujących środków spożywczych, preparatów aromatycznych i naturalnych substancji aromatycznych:

(i) likiery owocowe:

– ananasowy (*Ananas*),

– z owoców cytrusowych (*Citrus* L.),

– z rokitnika zwyczajnego (*Hippophae rhamnoides* L.),

– z morwy (*Morus alba, Morus rubra*),

– wiśniowy (*Prunus cerasus*),

– czereśniowy (*Prunus avium*),

– z czarnej porzeczki (*Ribes nigrum* L.),

– z maliny arktycznej (*Rubus arcticus* L.),

– z maliny moroszki (*Rubus chamaemorus* L.),

– malinowy (*Rubus idaeus* L.),

– żurawinowy (*Vaccinium oxycoccos* L.),

– z borówki czarnej (*Vaccinium myrtillus* L.),

– z borówki brusznicy (*Vaccinium vitis-idaea* L.);

(ii) likiery roślinne:

– z bylicy (*Artemisia genepi*),

– z goryczki (*Gentiana* L.),

– miętowy (*Mentha* L.),

– anyżowy (*Pimpinella anisum* L.).

d) W każdym państwie członkowskim może być używana nazwa prawna „*liqueur*” oraz:

– w odniesieniu do likierów wytwarzanych w drodze macerowania wiśni lub czereśni (*Prunus cerasus* lub *Prunus avium*) w alkoholu etylowym pochodzenia rolniczego nazwą prawną może być „*guignolet*” lub „*češnjevec*”, z użyciem lub bez użycia określenia „*liqueur*”,

– w odniesieniu do likierów wytwarzanych w drodze macerowania wiśni (*Prunus cerasus*) w alkoholu etylowym pochodzenia rolniczego nazwą prawną może być „*ginja*” lub „*ginjinha*”, lub „*višnjevec*”, z użyciem lub bez użycia określenia „*liqueur*”,

– w odniesieniu do likierów, w których zawartość alkoholu pochodzi wyłącznie z rumu, nazwą prawną może być „*punch au rhum*”, z użyciem lub bez użycia określenia „*liqueur*”,

– bez uszczerbku dla art. 3 pkt 2, art. 10 ust. 5 lit. b) oraz art. 11, w odniesieniu do likierów zawierających mleko lub przetwory mleczne nazwą prawną może być określenie „krem” uzupełnione nazwą użytego surowca nadającego dominujący smak, z użyciem lub bez użycia określenia „*liqueur*”.

e) Do opisu, prezentacji i etykietowania likierów wytwarzanych w Unii, w przypadku gdy zastosowano alkohol etylowy pochodzenia rolniczego lub destylat pochodzenia rolniczego, można używać następujących wyrażeń złożonych w celu odzwierciedlenia uznanych metod wytwarzania:

– brandy z suszonych śliwek,

– brandy pomarańczowe,

– brandy morelowe,

– brandy wiśniowe,

– *solbaerrom* lub rum z czarnej porzeczki.

W odniesieniu do opisu, prezentacji i etykietowania likierów, o których mowa w niniejszej literze, wyrażenie złożone znajduje się w jednym wierszu i jest zapisane jednolitą czcionką tego samego kroju i koloru, natomiast wyraz „likier” znajduje się tuż obok i nie może być napisany czcionką o mniejszej wielkości. Jeżeli alkohol nie pochodzi od wskazanego napoju spirytusowego, jego pochodzenie jest wskazane na etykiecie w tym samym polu widzenia co wyrażenie złożone oraz wyraz „likier”, poprzez wskazanie rodzaju użytego alkoholu pochodzenia rolniczego albo przy użyciu wyrazów „alkohol pochodzenia rolniczego”, zawsze poprzedzonych formułką „wyprodukowany z” lub „wyprodukowany przy użyciu”.

f) Bez uszczerbku dla art. 11, 12 i art. 13 ust. 4, nazwa prawna „likier” może być uzupełniona nazwą środka aromatyzującego lub środka spożywczego, który nadaje napojowi spirytusowemu dominujący smak, pod warunkiem że smak napoju spirytusowego jest nadawany za pomocą aromatyzujących środków spożywczych, preparatów aromatycznych i naturalnych substancji aromatycznych otrzymanych z surowca, o którym mowa w nazwie środka aromatyzującego lub środka spożywczego, uzupełnionego substancjami aromatycznymi tylko wtedy, gdy jest to niezbędne do wzmocnienia smaku tego surowca.

34. Krem (uzupełnione nazwą użytego owocu lub innego surowca)

a) Krem (z uzupełnioną nazwą użytego owocu lub innego surowca) jest likierem, w którym minimalna zawartość produktów słodzących wynosi 250 gramów na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w kremie (z uzupełnioną nazwą użytego owocu lub innego surowca) wynosi 15 %.

c) Do tego napoju spirytusowego mają zastosowanie przepisy dotyczące substancji aromatycznych i preparatów aromatycznych dla likierów określone w kategorii 33.

d) Użyte surowce wykluczają przetwory mleczne.

e) Owoc lub inny surowiec użyty w nazwie prawnej jest owocem lub innym surowcem, który nadaje temu napojowi spirytusowemu jego dominujący smak.

f) Nazwa prawna może być uzupełniona określeniem „likier".

g) Nazwa prawna „*crème de cassis*" może być stosowana wyłącznie w odniesieniu do likierów wytwarzanych z czarnej porzeczki, w których zawartość produktów słodzących wynosi powyżej 400 gramów na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

35. *Sloe gin*

a) *Sloe gin* jest likierem wytwarzanym w drodze macerowania owoców tarniny w *ginie*, z ewentualnym dodatkiem soku z tarniny.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *sloe gin* wynosi 25 %.

c) Do produkcji *sloe gin* można wykorzystywać jedynie naturalne substancje aromatyczne i preparaty aromatyczne.

d) Nazwa prawna może być uzupełniona określeniem „likier”.

36. *Sambuca*

a) *Sambuca* jest bezbarwnym, aromatyzowanym anyżem napojem spirytusowym spełniającym następujące wymogi:

(i) zawiera destylaty anyżu zielonego (*Pimpinella anisum L.*), anyżu gwiazdkowatego (*Illicium verum L.*) lub innych ziół aromatycznych;

(ii) jej minimalna zawartość produktów słodzących wynosi 350 gramów na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany;

(iii) jej zawartość anetolu naturalnego jest nie mniejsza niż 1 gram i nie większa niż 2 gramy na litr.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *sambuca* wynosi 38 %.

c) Do *sambuca* mają zastosowanie przepisy dotyczące substancji aromatycznych i preparatów aromatycznych dla do likierów określone w kategorii 33.

d) *Sambuca* nie jest barwiona.

e) Nazwa prawna może być uzupełniona określeniem „likier”.

37. *Maraschino*, *marrasquino* lub *maraskino*

a) *Maraschino*, *marrasquino* lub *maraskino* jest bezbarwnym likierem o smaku nadawanym głównie przez destylat z wiśni marasca lub przez produkt wytworzony w drodze macerowania wiśni lub ich części w alkoholu etylowym pochodzenia rolniczego lub w destylacie wiśni marasca, o minimalnej zawartości produktów słodzących 250 gramów na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *maraschino*, *marrasquino* lub *maraskino* wynosi 24 %.

c) Do *maraschino*, *marrasquino* lub *maraskino* mają zastosowanie przepisy dotyczące substancji aromatycznych i preparatów aromatycznych dla likierów określone w kategorii 33.

d) *Maraschino*, *marrasquino* lub *maraskino* nie jest barwiony.

e) Nazwa prawna może być uzupełniona określeniem „likier”.

38. *Nocino* lub *orehovec*

a) *Nocino* lub *orehovec* jest likierem o smaku nadawanym głównie w drodze macerowania, lub macerowania i destylacji, całych zielonych orzechów włoskich (*Juglans regia* L.), o minimalnej zawartości produktów słodzących 100 gramów na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *nocino* lub *orehovec* wynosi 30 % obj.

c) Do *nocino* lub *orehovec* mają zastosowanie przepisy dotyczące substancji aromatycznych i preparatów aromatycznych dla likierów określone w kategorii 33.

d) Nazwa prawna może być uzupełniona określeniem „likier”.

39. Likier jajeczny lub *advocaat* lub *avocat* lub *advokat*

a) Likier jajeczny lub *advocaat* lub *avocat* lub *advokat* jest likierem, aromatyzowanym lub nie, wytwarzanym z alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, destylatu pochodzenia rolniczego lub napoju spirytusowego, lub ich połączenia, zawierającym następujące składniki: żółtko jaj wysokiej jakości, białko jaj oraz cukier lub miód, lub oba. Minimalna zawartość cukru lub miodu – wyrażonego jako cukier inwertowany – wynosi 150 gramów na litr. Minimalna zawartość czystego żółtka jaj wynosi 140 gramów na litr gotowego wyrobu. Jeżeli używane są jaja inne niż jaja kur gatunku *Gallus gallus*, podaje się to na etykiecie.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w likierze jajecznym lub *advocaat* lub *avocat* lub *advokat* wynosi 14 %.

c) Do produkcji likieru jajecznego lub *advocaat* lub *avocat* lub *advokat* można wykorzystywać jedynie aromatyzujące środki spożywcze, substancje aromatyczne i preparaty aromatyczne.

e) Do produkcji likieru jajecznego lub *advocaat* lub *avocat* lub *advokat* można wykorzystywać przetwory mleczne.

40. Likier z dodatkiem jajka

a) Likier z dodatkiem jajka jest likierem, aromatyzowanym lub nie, wytwarzanym z alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, destylatu pochodzenia rolniczego lub napoju spirytusowego, lub ich połączenia, którego charakterystyczne składniki to: żółtko jaj wysokiej jakości, białko jaj oraz cukier lub miód, lub oba. Minimalna zawartość cukru lub miodu – wyrażonego jako cukier inwertowany – wynosi 150 gramów na litr. Minimalna zawartość żółtka jaj wynosi 70 gramów na litr gotowego produktu.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w likierze z dodatkiem jajka wynosi 15 %.

c) Do produkcji likieru z dodatkiem jajka można wykorzystywać jedynie aromatyzujące środki spożywcze, naturalne substancje aromatyczne i preparaty aromatyczne.

d) Do produkcji likieru z dodatkiem jajka można wykorzystywać przetwory mleczne.

41. *Mistrà*

a) *Mistrà* jest bezbarwnym napojem spirytusowym aromatyzowanym anyżem lub naturalnym anetolem, spełniającym następujące wymogi:

(i) jej zawartość anetolu naturalnego jest nie mniejsza niż 1 gram i nie większa niż 2 gramy na litr;

(ii) może ona również zawierać destylat z ziół aromatycznych;

(iii) nie jest dosładzana.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *mistrà* wynosi 40 %, a maksymalna objętościowa zawartość alkoholu wynosi 47 %.

c) *Mistrà* może być aromatyzowana jedynie za pomocą preparatów aromatycznych i naturalnych substancji aromatycznych.

d) *Mistrà* nie jest barwiona.

42. *Väkevä glögi* lub *spritglögg*

a) *Väkevä glögi* lub *spritglögg* jest napojem spirytusowym wytwarzanym w drodze aromatyzowania wina lub produktów sektora wina i alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego aromatem goździków korzennych lub cynamonem, lub oboma, z zastosowaniem jednego z następujących procesów lub ich połączenia:

(i) macerowanie lub destylacja;

(ii) destylacja alkoholu przy użyciu części wymienionych wyżej roślin;

(iii) dodanie naturalnych substancji aromatycznych o smaku goździków korzennych lub cynamonu.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *väkevä glögi* lub *spritglögg* wynosi 15 %.

c) *Väkevä glögi* lub *spritglögg* może być aromatyzowana jedynie za pomocą substancji aromatycznych, preparatów aromatycznych lub innych środków aromatyzujących, jednak smak przypraw określonych w lit. a) jest dominujący.

d) Zawartość wina lub produkt ów sektora wina nie przekracza 50 % gotowego produktu.

43. *Berenburg* lub *Beerenburg*

a) *Berenburg* lub *Beerenburg* jest napojem spirytusowym spełniającym następujące wymogi:

(i) jest wytwarzany z zastosowaniem alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego;

(ii) jest wytwarzany przez macerowanie owoców lub roślin, lub ich części;

(iii) zawiera destylat korzenia goryczki żółtej (*Gentiana lutea* L.), jagód jałowca (*Juniperus communis* L.) i liści laurowych (*Laurus nobilis* L.), o charakterystycznym smaku;

(iv) jego barwa waha się od jasnego do ciemnego brązu;

(v) może być dosładzany do maksymalnie 20 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *Berenburg* lub *Beerenburg* wynosi 30 %.

c) *Berenburg* lub *Beerenburg* może być aromatyzowany jedynie za pomocą preparatów aromatycznych i naturalnych substancji aromatycznych.

44. Nektar miodowy

a) Nektar miodowy jest napojem spirytusowym wytwarzanym poprzez aromatyzowanie mieszaniny sfermentowanego zacieru miodowego i destylatu miodu lub alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, lub obu, zawierającym co najmniej 30 % obj. sfermentowanego zacieru miodowego.

b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w nektarze miodowym wynosi 22 % obj.

c) Nektar miodowy może być aromatyzowany jedynie za pomocą preparatów aromatycznych i naturalnych substancji aromatycznych, pod warunkiem że smak miodu jest dominujący.

d) Nektar miodowy można dosładzać wyłącznie miodem.

ZAŁĄCZNIK II

SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY DOTYCZĄCE NIEKTÓRYCH NAPOJÓW SPIRYTUSOWYCH

1. *Rum-Verschnitt* wytwarzany jest w Niemczech i otrzymuje się go przez zmieszanie rumu z alkoholem etylowym pochodzenia rolniczego, w taki sposób, aby co najmniej 5 % zawartości alkoholu w wyrobie gotowym pochodziło z rumu. Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w *Rum-Verschnitt* musi wynosić 37,5 %. Wyraz „*Verschnitt*” podaje się w opisie, prezentacji i etykietowaniu przy użyciu czcionki tego samego rodzaju, rozmiaru i koloru oraz w tym samym wierszu co wyraz „*Rum*”, a w przypadku butelek na przedniej etykiecie. Nazwa prawna tego produktu brzmi „napój spirytusowy”.
W przypadku gdy *Rum-Verschnitt* wprowadza się do obrotu poza Niemcami, na etykiecie podaje się skład alkoholu.

2. *Slivovice* wytwarzana jest w Czechach i otrzymuje się ją przez dodanie do destylatu śliwek, przed końcową destylacją, alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, w taki sposób, aby co najmniej 70 % alkoholu zawartego w wyrobie gotowym pochodziło z destylatu śliwek. Nazwa prawna tego produktu brzmi „napój spirytusowy”. Nazwę *slivovice* można dodać, jeśli zostanie ona podana w tym samym polu widzenia na przedniej etykiecie. W przypadku gdy *slivovice* wprowadza się do obrotu poza Czechami, na etykiecie podaje się skład alkoholu. Niniejszy przepis pozostaje bez uszczerbku dla stosowania nazw prawnych dla okowit z owoców w kategorii 9 w załączniku I.

3. *Guignolet kirsch* wytwarzany jest we Francji i otrzymuje się go przez zmieszanie *guignolet i kirsch*, w taki sposób, aby co najmniej 3 % całkowitej objętości czystego alkoholu w wyrobie gotowym pochodziło z *kirsch*. Wyraz „*guignolet*” podaje się w opisie, prezentacji i etykietowaniu przy użyciu czcionki tego samego rodzaju, rozmiaru i koloru oraz w tym samym wierszu co wyraz „*kirsch*”, a w przypadku butelek na przedniej etykiecie. Nazwa prawna tego produktu brzmi „likier”. Jego skład alkoholu musi wskazywać stosunek objętości czystego alkoholu, który stanowią *guignolet i kirsch*, do całkowitej objętości czystego alkoholu w *guignolet kirsch*.

ZAŁĄCZNIK III

DYNAMICZNY SYSTEM DOJRZEWANIA

„*CRIADERAS Y SOLERA*” LUB „*SOLERA E CRIADERAS*”

Dynamiczny system dojrzewania *„criaderas y solera”* lub „*solera e criaderas*” polega na dokonywaniu okresowej ekstrakcji części *brandy* zawartej w każdej z dębowych beczek lub pojemników, które tworzą warstwę dojrzewania, oraz odpowiednim ich uzupełnieniu *brandy* ekstrahowaną z poprzedzającej warstwy dojrzewania.

Definicje

„Warstwa dojrzewania” oznacza każdą grupę dębowych beczek i pojemników o takim samym poziomie leżakowania, przez które przechodzi *brandy* w procesie dojrzewania. Poszczególne warstwy znane są pod nazwą *„criadera”*, z wyjątkiem ostatniej, zwanej *„solera”*, z której *brandy* trafia do ekspedycji.

„Ekstrakcja” oznacza część objętości *brandy* odciąganą z każdej z dębowych beczek lub pojemników w danej warstwie dojrzewania w celu jej wprowadzenia do dębowych beczek i pojemników w następnej warstwie dojrzewania, lub w przypadku *solera* w celu jej wysyłki.

„Uzupełnienie” oznacza objętość *brandy z* dębowych beczek i pojemników w danej warstwie dojrzewania wprowadzaną i kupażowaną z zawartością dębowych beczek i pojemników w kolejnych warstwach pod względem wieku.

„Średni wiek” oznacza okres odpowiadający rotacji całkowitego zapasu *brandy* poddawanego procesowi dojrzewania, obliczony poprzez podzielenie całkowitej objętości *brandy* zawartej we wszystkich warstwach dojrzewania przez objętość ekstrakcji dokonanych z ostatniej warstwy – *solera* – w ciągu roku.

Średni wiek *brandy* odciągniętej z warstwy *solera* oblicza się korzystając z poniższego wzoru: $\bar{t} = Vt/Ve$, gdzie:

– t oznacza średni wiek, wyrażony w latach,

– Vt oznacza łączną objętość zapasów w systemie dojrzewania, wyrażoną w litrach czystego alkoholu,

– Ve oznacza łączną objętość produktu ekstrahowanego do wysyłki w ciągu roku, wyrażoną w litrach czystego alkoholu.

W przypadku dębowych beczek i pojemników o pojemności mniejszej niż 1000 litrów liczba rocznych ekstrakcji i uzupełnień musi być równa lub większa niż dwukrotność liczby warstw w systemie, w celu zagwarantowania, aby najmłodszy komponent miał wiek równy lub wyższy niż sześć miesięcy.

W przypadku dębowych beczek i pojemników o pojemności 1000 litrów lub większej liczba rocznych ekstrakcji i uzupełnień nie musi być równa lub większa niż liczba warstw w systemie, w celu zagwarantowania, aby najmłodszy komponent miał wiek równy lub wyższy niż rok.

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 110/2008
art. 1 ust. 1 i 2	art. 1 ust. 1 i 2
art. 2 lit. a)-d)	art. 2 ust. 1 i 3
art. 2 lit. e)	art. 2 ust. 2
art. 2 lit. f)	załącznik I pkt 6
art. 3 pkt 1	art. 8
art. 3 pkt 2 i 3	art. 10
art. 3 pkt 4	art. 15 ust. 1
art. 3 pkt 5	-
art. 3 pkt 6	-
art. 3 pkt 7	art. 15 ust. 3 akapit trzeci
art. 3 pkt 8	-
art. 3 pkt 9 i 10	art. 11 ust. 2 oraz załącznik I pkt 4
art. 3 pkt 11 i 12	załącznik I pkt 7
art. 4 pkt 1	art. 7 oraz załącznik I pkt 14
art. 4 pkt 2	art. 7 oraz załącznik I pkt 15
art. 4 pkt 3	art. 7 oraz załącznik I pkt 16
art. 4 pkt 4	-
art. 4 pkt 5	załącznik I pkt 17
art. 4 pkt 6	-
art. 4 pkt 7	załącznik I pkt 2

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 110/2008
art. 4 pkt 8	załącznik I pkt 3
art. 4 pkt 9	załącznik I pkt 3
art. 4 pkt 10	załącznik I pkt 5
art. 4 pkt 11	załącznik I pkt 8
art. 4 pkt 12	załącznik I pkt 9
art. 4 pkt 13	-
art. 4 pkt 14	-
art. 4 pkt 15	-
art. 4 pkt 16	-
art. 4 pkt 17	-
art. 4 pkt 18	-
art. 4 pkt 19 i 20	załącznik I pkt 10
art. 4 pkt 21	-
art. 4 pkt 22	-
art. 4 pkt 23	załącznik I pkt 11
art. 4 pkt 24	załącznik I pkt 12
art. 5	załącznik I pkt 1
art. 6 ust. 1	art. 3 ust. 1
art. 6 ust. 2	art. 3 ust. 3
art. 6 ust. 3	art. 3 ust. 4
art. 7 ust. 1	art. 4
art. 7 ust. 2	art. 5 ust. 1
art. 7 ust. 3	art. 5 ust. 2
art. 7 ust. 4	art. 5 ust. 3

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 110/2008
art. 8 ust. 1	art. 26
art. 8 ust. 2	art. 1 ust. 3
art. 8 ust. 3	-
art. 8 ust. 4	-
art. 9	-
art. 10 ust. 1	-
art. 10 ust. 2	art. 9 ust. 1
art. 10 ust. 3	art. 9 ust. 2
art. 10 ust. 4	art. 9 ust. 3
art. 10 ust. 5	art. 9 ust. 5 i 6
art. 10 ust. 6 lit. a)-c) oraz lit. e)-f)	-
art. 10 ust. 6 lit. d)	art. 12 ust. 2
art. 10 ust. 7 akapit pierwszy	art. 9 ust. 4 i 7
art. 10 ust. 7 akapit drugi	-
art. 11 ust. 1	art. 10 ust. 1 i 2
art. 11 ust. 2 i 3	-
art. 12 ust. 1	art. 10 ust. 1
art. 12 ust. 2, 3 i 4	-
art. 13 ust. 1	art. 12 ust. 1
art. 13 ust. 2	art. 9 ust. 9
art. 13 ust. 3 akapity pierwszy i drugi	art. 11 ust. 4
art. 13 ust. 3 akapit trzeci	art. 11 ust. 5
art. 13 ust. 3 akapit czwarty	-
art. 13 ust. 4 akapit pierwszy	art. 11 ust. 3
art. 13 ust. 4 akapit drugi	art. 11 ust. 4

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 110/2008
art. 13 ust. 4 akapit trzeci	art. 11 ust. 5
art. 13 ust. 5	-
art. 13 ust. 6	art. 12 ust. 3
art. 13 ust. 7	-
art. 14 ust. 1	załącznik I pkt 13
art. 14 ust. 2	-
art. 15 ust. 1	art. 14 ust. 2
art. 15 ust. 2	-
art. 16	-
art. 17	art. 13
art. 18	-
art. 19 ust. 1	art. 12 ust. 3
art. 19 ust. 2	-
art. 20 lit. a)	-
art. 20 lit. b)	art. 28 ust. 2
art. 20 lit. c)	-
art. 20 lit. d)	-
art. 21 ust. 1	-
art. 21 ust. 2	art. 16
art. 21 ust. 3	art. 15 ust. 3 akapit pierwszy
art. 21 ust. 4	-
art. 22 ust. 1 akapit pierwszy	art. 17 ust. 4
art. 22 ust. 1 akapit drugi	-
art. 22 ust. 2	-

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 110/2008
art. 23 ust. 1 wyrażenie wprowadzające oraz lit. a), b) i c)	-
art. 23 ust. 1 akapit drugi	art. 17 ust. 3
art. 23 ust. 2	art. 17 ust. 1 zdanie drugie
art. 24 ust. 1-4	-
art. 24 ust. 5, 6 i 7	art. 17 ust. 2
art. 24 ust. 8	art. 17 ust. 3
art. 24 ust. 9	art. 17 ust. 1 zdanie pierwsze
art. 25	-
art. 26 ust. 1 akapit pierwszy	art. 17 ust. 5
art. 26 ust. 1 akapit drugi	-
art. 26 ust. 2	art. 17 ust. 6
art. 27 ust. 1	art. 17 ust. 7 zdanie pierwsze
art. 27 ust. 2, 3 i 4	-
art. 27 ust. 5	art. 17 ust. 7 zdanie drugie
art. 28	-
art. 29	-
art. 30 ust. 1, 2 i 3	art. 17 ust. 8 zdanie pierwsze
art. 30 ust. 4 akapit pierwszy	art. 17 ust. 8 zdanie drugie
art. 30 ust. 4 akapit drugi	-
art. 31	art. 21
art. 32	art. 18
art. 33 ust. 1	art. 15 ust. 2
art. 33 ust. 2 i 3	-

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 110/2008
art. 34 ust. 1, 2 i 3	art. 19
art. 34 ust. 4	-
art. 35 ust. 1 akapit pierwszy	art. 15 ust. 3 akapit drugi
art. 35 ust. 1 akapit drugi	-
art. 35 ust. 2	art. 23 ust. 3
art. 35 ust. 3	-
art. 36 ust. 1	art. 23 ust. 1
art. 36 ust. 2	art. 23 ust. 2
art. 37	-
art. 38 ust. 1	-
art. 38 ust. 2	art. 22 ust. 1
art. 38 ust. 3	art. 22 ust. 2
art. 38 ust. 4	-
art. 38 ust. 5	art. 22 ust. 3
art. 38 ust. 6	art. 22 ust. 4
art. 39 ust. 1	-
art. 39 ust. 2 i 3	-
art. 40	-
art. 41	-
art. 42	-
art. 43 ust. 1	art. 24 ust. 1
art. 43 ust. 2	art. 24 ust. 3
art. 44 ust. 1	art. 24 ust. 2
art. 44 ust. 2	-
art. 45	art. 6

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 110/2008
art. 46	-
art. 47	art. 25
art. 48	-
art. 49	art. 29
art. 50	art. 28
art. 51	art. 30
załącznik I, kategorie 1-31	załącznik II, kategorie 1-31
załącznik I, kategoria 32	załącznik II, kategoria 37a
załącznik I, kategoria 33	załącznik II, kategoria 32
załącznik I, kategoria 34	załącznik II, kategoria 33
załącznik I, kategoria 35	załącznik II, kategoria 37
załącznik I, kategoria 36	załącznik II, kategoria 38
załącznik I, kategoria 37	załącznik II, kategoria 39
załącznik I, kategoria 38	załącznik II, kategoria 40
załącznik I, kategoria 39	załącznik II, kategoria 41
załącznik I, kategoria 40	załącznik II, kategoria 42
załącznik I, kategoria 41	załącznik II, kategoria 43
załącznik I, kategoria 42	załącznik II, kategoria 44
załącznik I, kategoria 43	załącznik II, kategoria 45
załącznik I, kategoria 44	załącznik II, kategoria 46
załącznik II	załącznik II, część zatytułowana „Pozostałe napoje spirytusowe”
załącznik III	-
załącznik IV	-